

VOGELWIJK

1918 2018

100 JAAR

Jaargang 61 juli/augustus 2018
Nummer 7/8

Advertenties

Beheerder: Thomas Kramer
advertentiebeheer@vogelwijkdendaag.nl
Kwettertjes: Mileen Boutkan
Tel. 3684333, mhboutkan@planet.nl

Redactie

Dick van Rietschoten
Laan van Poot 152, 2566 EE,
tel. 06-27268377
Magda van Eijck, Fuutlaan 4, tel. 3254467
Madelon Kranenburg
Rigolettostraat 54, 2555 VT, tel. 3253571
Marjet Steenhuisen
Nieboerweg 239, tel. 06 43 90 33 86.
Ruud van der Hoofd (webmaster)
E-mail: webmaster@vogelwijkdendaag.nl

E-mailadressen

dvanrietschoten@ziggo.nl of
redactie@vogelwijkdendaag.nl

Website wijkvereniging

www.vogelwijkdendaag.nl

Aan- en afmelden van leden

Tel. 06 - 24 77 87 21 of e-mail
leden@vogelwijkdendaag.nl. Zie verder
achterin onder 'Ledenadministratie'

Verschijning: 10 x per jaar.
Oplage : 1900 exemplaren

Druk

Pasmans Offsetdrukkerij B.V.
Forellendaal 400, 2553 LP Den Haag

Ingezonden kopij

Journalistieke bijdragen of brieven van lezers zijn van harte welkom. De redactie behoeft het niet eens te zijn met de inhoud van ingezonden brieven, maar behoudt zich het recht voor niet-inhoudelijke redactionele wijzigingen aan te brengen of al te uitvoerige teksten te bekorten. In bijzondere gevallen is de redactie en/of het bestuur gerechtigd ingezonden stukken niet te plaatsen.

Van de redactie

Een seconde voordat u deze pagina opensloeg, keek u recht in het resultaat van de oerknal die de geboorte van het Vogelwijk-universum teweegbracht. Want dat is wat u op het omslag van dit blad ziet: het allereerste huizenblok dat in onze wijk uit de zandgrond oprees, op de hoek van de Houtrustlaan en het Leeuwerikplein.

Binnenkort – om precies te zijn op 21 augustus - is het precies 100 jaar geleden dat dit gebeurde. In het derde weekend van september wordt dit eeuwfeest op grootse wijze gevierd. Wijkbewoners die tien keer per jaar dit wijkblad in de bus krijgen, wisten dat natuurlijk al lang, maar voor enkele honderden Vogelwijk-ingezetenen zal het een nieuwtje zijn. Daarom hebben we besloten dit blad deze maand bij alle wijkbewoners te bezorgen en niet alleen bij de circa 1750 leden van de wijkvereniging. Wilt u voor slechts 15 euro per jaar via dit blad op de hoogte blijven van alles wat hier speelt, aarzel dan niet en meld u aan via de website www.vogelwijkdendaag.nl

Nog even een kanttekening bij het verrijzen van de *Tuinstadwijk Houtrust*, zoals de wijk aanvankelijk werd genoemd. Volgens krantenartikelen uit augustus 1918 zou een van de eerste bewoners 'de weduwe Thomson' zijn. Tot voor kort namen we dat voor kennisgeving aan en zochten we er niets achter, maar onlangs ontdekten we dat met deze weduwe een nationaal bekend persoon werd bedoeld. Iedereen wist destijds wie 'de weduwe Thomson' was. Dat behoeft helemal geen nadere uitleg. Het ging hier om Jet Thomson-Slotemaker, die getrouwd was geweest met majoor Lodewijk Thomson, de militair en liberaal politicus die in 1914 tijdens een vredesmissie in het onrustige Albanië werd doodgeschoten. Inderdaad: dezelfde persoon naar wie de Thomsonlaan en het Thomsonplein zijn genoemd en voor wie op dit pleintje een standbeeld werd opgericht dat enkele weken na het slaan van de eerste paal voor de Vogelwijk werd onthuld. Thomson was niet alleen een bekend militair geweest (o.a. als commandant van een kazerne in Groningen, de stad waar hij ook begraven ligt) maar ook lid van de Tweede Kamer en lid van de Haagse gemeenteraad. Hij werd zelfs als een dermate vooraanstaand Nederlander beschouwd dat koningin Wilhelmina bij de begrafenisceremonie in Groningen een toespraak hield.

Om kort te gaan: de weduwe Thomson was de eerste Bekende Nederlander die in onze wijk neerstreek. Er zouden er in de 100 jaar daarna nog velen volgen.

DvR

De wijk in vogelvlucht

Door Redmar Wolf, voorzitter wijkvereniging De Vogelwijk

De Vogelwijk kent een grote verscheidenheid aan brievenbussen. Dan heb ik het niet over die van PostNL, want die zijn uniform in rood/oranje uitgevoerd. In onze wijk staan er nog maar zes en binnenkort slechts nog vier. Nee, ik heb het over de huisbrievenbussen. Je treft ze in alle soorten en maten. Sommige zitten in de voordeur, sommige in de buitengevel en sommige groene buitenbussen hangen aan een paal in de voortuin. Soms zie je de familienaam in email of koper, soms enkel de voornamen van de bewoners in plastic en bij weer andere brievenbussen is het maar gissen naar wie erachter woont. (Tot mijn schande behoor ik tot de laatste categorie).

Maar al deze brievenbussen hebben één ding gemeen. Deze maand krijgen ze allemaal dit wijkblad dat u op dit moment doorbladert. Het is een uitgave die voor leden van de wijkvereniging tienmaal per jaar verschijnt. Elk jaar wordt echter één nummer onder alle adressen in de wijk verspreid, naar ik aanneem ook onder de huishoudens met zo'n uitnodigende nee/nee sticker bij de brievenbus. Sorry daarvoor, maar deze uitgave is écht voor u bestemd en mag niet worden gekwalificeerd als ongeadresseerde reclamepost of wazig huis-aan-huisblad. Dit is een blad waarin iedere Vogelwijkbewoner iets van zijn gading kan lezen.

Word lid! Word lid!

Tja, en dan nu toch een promotiepraatje. Dit blad is een uitgave van wijkvereniging De Vogelwijk, een vereniging voor en door wijkbewoners. In het blad en op de website www.vogelwijkdenhaag.nl leest u er meer over. Voor

slechts vijftien euro per jaar kunt ook u lid worden. Wat u daar allemaal voor krijgt... lees het op de site onder het kopje 'Nieuwe leden'. Ruim zeventienhonderd huishoudens gingen u al voor; die kunnen toch niet allemaal ongelijk hebben?

Honderd jaar geleden

Genoeg reclame. Nieuwe leden zijn voor onze vereniging namelijk geen doel op zich. Betere contacten tussen bewoners en het creëren van een nog 'leefbaarder' wijk zijn dat wel. Zeker dit jaar, het jaar waarin we vieren dat 100 jaar geleden aan de Houtrustlaan de eerste steen voor deze 'tuinstadwijk' werd gelegd. Een gebeurtenis die we een eeuw later niet ongemerkt voorbij willen laten gaan. Daarom is het weekend van 22 en 23 september uitgeroepen tot feestweekend voor de hele wijk.

Er zijn al enkele activiteiten geweest in een speciale 100-jaar uitvoering, zoals het 'running diner' eind maart, met maar liefst honderd deelnemer en vijftig eetadressen.

En naast alle jubileumactiviteiten in het al genoemde septemberweekend – waarover u verderop in dit blad en op een bijgeleverde flyer alles leest – hebben we nóg iets leuks in petto: die maand ontvangen alle leden van de wijkvereniging een prachtig fotoalbum over Honderd jaar Vogelwijk. Een reden te meer dus om snel lid te worden!

Afscheid van een wijkicoon

Helaas moeten we juist in dit historische jaar afscheid nemen van de voormalige Sacramentskerk die al sinds 1926 aan de

Sportlaan staat. Dat zal menigeen aan het hart gaan. Het bleek niet mogelijk dit gebouw te redden. Het vorige wijkbestuur heeft gelukkig de plannen voor twee appartementenflats op de plek van de kerk van tafel weten te krijgen. Na de sloop van de kerk in oktober zullen er twaalf in het wijkbeeld passende eengezinswoningen verschijnen.

Maar er gaat nog meer veranderen. Het vroegere Rode Kruisziekenhuis komt binnenkort (afgezien van de poliklinieken) voor een groot deel leeg te staan. De plannen voor een nieuwe bestemming van het terrein worden nu gemaakt. Wellicht in elk geval iets met duurzame seniorenwoningen? Als vereniging zullen we in dit traject opkomen voor de belangen van de wijkbewoners. En dat doen we in meer dossiers. Het zijn hierbij overigens steeds de enthousiaste en ter zake kundige vrijwilligers uit de wijk die het verschil maken. De 'wij' bent u dus ook.

Leer reanimeren

Tot die enthousiaste en kundige vrijwilligers horen ook de leden van de Commissie 'Hart Veilig', die ervoor gezorgd hebben dat de Vogelwijk sinds kort een *Hartveilig 6-minuten-zone* is. Dat wil zeggen dat binnen 6 minuten en 24/7 hulpverleners bij een AED en bij een patiënt kunnen zijn. Deze AED-apparaten hangen vrij toegankelijk op zes plekken in de Vogelwijk. Wijkbewoners moeten de AED's dan wel kunnen bedienen. Velen volgden al een reanimatiecursus. U nog niet? Op 15 september kunt ook u leren reanimeren. Er wordt dan een collectieve reanimatiecursus georganiseerd 's middags om 15.00 uur in de sportzaal achter de Montessorischool aan de Laan van Poot. Er is ruimte voor 100 deelnemers! Meldt u met een mailtje aan: aedvogelwijk@gmail.com Ook hier zijn niet-leden van harte welkom.

Kijk eens wat vaker naar de grond

In onze wijk loont het de moeite om eens wat vaker naar de grond te kijken. In iedere laan

ligt namelijk een fraaie mozaïektegel waarop de gevleugelde naamgever van de betreffende laan is uitgebeeld. De laatste van deze 51 tegels met vogels - een ooievaar - is op 21 juni op het Eiberplein gelegd. Het is geweldig dat dit fraaie project juist in ons feestjaar is afgerond. Hulde voor de Cultuurcommissie en voor alle betrokken ambachtslieden!

Tijd voor een festival

Zonder vrijwilligers geen wijkvereniging. Zeker in dit feestjaar zie je iedereen zijn of haar beste beentje voorzetten. Op deze plek een speciaal woord van bewondering voor de organisatoren van het Vogelwijk 100 Festival. Wat een prachtig programma krijgen we in september voorgeschoteld! Mij lijkt het fenomeen 'silent disco' op zaterdagavond het proberen meer dan waard. En op zondagochtend de Lanenloop. De rest van de dag zal dan – vrees ik – voor mij in het teken staan van 'bijkomen'. Wellicht maak ik nog een ritje in het Vogelwijktreintje dat langs allerlei interessante plekken in de wijk zal rijden. Maar u kunt zelf uiteraard uit alle programmaonderdelen een andere keuze maken, want er is echt voor elk wat wils.

Tot snel!

Hoe het ook zij, ik hoop u binnenkort te ontmoeten. Is het niet turend naar laantegels, dan wel bij de speciale 100-persoons reanimatiecursus op 15 september of zeker als bezoeker van ons feestweekend op 22 en 23 september. Lid of aspirant-lid, 'free rider' of willekeurige passant, het maakt niet uit, als u maar langskomt op de Laan van Poot ter hoogte van nummer 353-A, naast de atletiekbaan. Ach, tegen die tijd weet u het vast wel te vinden!

Redmar Wolf

(ook namens Hans van Nieuwerkerk, Marcella Putter, Dick Nell en Christian Pick)

Rally-organisatoren Carine en Eric ‘We kennen alle schilderachtige weggetjes van Zuid-Holland’

Tekst en foto's: Dick van Rietschoten

In de vorige eeuw organiseerde de wijkvereniging nu en dan een autorally voor haar leden. Een 'autopuzzeltocht' werd het ook wel genoemd. Daarna was het lange tijd stil op dat gebied, totdat dertien jaar geleden enkele wijkbewoners de draad weer oppakten.

De formule werd daarbij wel enigszins veranderd. Vroeger mocht iedereen met een gemotoriseerd vierwielig voertuig aan de rally meedoen, maar voortaan was de tocht alleen nog bedoeld voor berijders van een klassieke automobiel. Zo ontstond in 2005 de *Vogelwijk Classic & Sports Car Rally*, die dermate veel animo teweeg bracht dat het een jaarlijks terugkerend evenement werd. Op zondag 10 juni jongstleden werd de veertiende editie verreden, die de zestig deelnemers onder meer naar het gebied rond de Hollandse IJssel bracht. Blikvanger van de dag: een ontroerend mooie Hudson Super Six Roadstar uit 1928. De overall-winnaars, rijdend in een oud DAFje, kwamen weliswaar niet uit de Vogelwijk maar uit de Bomenbuurt en de Archipel, maar ze dwongen onvoorwaardelijk respect af omdat ze het gehele parcours foutloos hadden gereden.

Chrome

„Prachtig weer, leuke locaties, enthousiaste deelnemers en geen tegenslag van betekenis. Kortom: een geslaagde dag”, concludeerden de organisatoren Carine Smith-Dubois en Eric van der Maarel na afloop. Samen zijn ze al vele

jaren verantwoordelijk voor het uitstippelen en regelen van de rally, Eric zelfs al vanaf het prille begin. „Maar ere wie ere toekomt: degene die in 2005 de rally weer op het Vogelwijkmenu heeft gezet, was Mileen Boutkan, medewerkster van het wijkblad”, zegt Eric. „Zij en haar echtgenoot Herman hadden een Alfa Romeo Spider en het was Mileen opgevallen dat een toenemend aantal wijkbewoners er een klassieke wagen op na hield. ‘Zou het niet leuk zijn om met die auto’s een rally te houden?’, vroeg ze zich af. Zo kwam ze met mij in contact. Ik woonde destijds aan de Kramsvogellaan en was in 1999 het bedrijf *Chrome* begonnen, dat klassieke auto’s verhuurt. Uiteraard vond ik het een prachtig idee, want ik zag daarin ook kansen voor mijn onderneming. Wie geen classic car had en toch mee wilde doen, kon er bij mij voor die dag eentje huren. Om een lang verhaal kort te maken: in het voorjaar van 2005 organiseerden Mileen en ik de eerste Vogelwijk rally van deze eeuw.”

Rallyvirus

Een jaar later besloten Carine Smith en haar man Frank zich ook voor de rally aan te melden. Ze waren de trotse bezitters van een Austin Healey uit 1961, waarmee ze vanuit hun huis aan de Laan van Poot geregeld tochtjes maakten. „Een rally was nieuw voor me”, zegt Carine, „maar door onze deelname in 2006 raakte ik in één klap met het rallyvirus besmet. En dat is nooit meer overgegaan. Vanaf 2008

ben ik in plaats van Mileen ook mee gaan doen met de organisatie.”

Inmiddels had Eric bij het uitstippelen van de route en het verzinnen van opdrachten de hulp ingeroepen van Jan Berkhof, een meervoudig nationaal en internationaal rallykampioen die alle fijne kneepjes op het gebied van autopuz-zeltochten beheerst. Vier jaar deed Berkhof mee met de voorbereidingen, maar daarna besloten Eric en Carine dat ze het zelf wel konden rooien, iets waarin ze tot op heden steeds glansrijk zijn geslaagd. En zeker niet alleen wat de Vogelwijkrally betreft, want gaandeweg ontwikkelde het duo zich, getweeën maar ook individueel, tot ervaren professionele rally-organisatoren voor allerlei bedrijven en instellingen.

Way of living

„Het is een way of living geworden” zegt Carine. „Ik heb een eigen bedrijfje in deze branche: RCD, oftewel *Rally's Carine Dubois*. Samen met Eric of alleen organiseer ik nu zo'n vijftien rally's per jaar. En jij nog meer hè?”, zegt ze, een blik op haar 'partner in crime' werpend. „Ik kom zeker aan de twintig”, reageert Eric, „waaronder ook een meerdaagse rally in Engeland en eentje in Italië. Maar zo'n grote tour regel ik natuurlijk niet in m'n uppie, want dat is ondoenlijk. Ik heb altijd hulp, betaald of vrijwillig.”

Eendrachtig organiseren Carine en Eric onder meer elk jaar in september in samenwerking

met het Juliana Kinderziekenhuis een rally waarin bezitters van een klassieke auto een chronisch ziek of gehandicapt kind meenemen. „Die kinderen zijn op zo'n dag de baas en ze navigeren hun chauffeurs langs de voorgeschreven route. Heerlijk om ze dan te zien genieten”, zegt Carine. „Met eenzame bejaarden hebben we trouwens ook al een keer zoiets gedaan. Maar dat zijn dus voorbeelden van pure benefietacties waar we niets mee verdienen. Zelfs het Crowne Plaza Promenadehotel levert voor die kinderrally gratis hapjes en drank.”

Deelnemersklassen

Elke Vogelwijkrally die het duo ontwerpt, vergt op z'n minst twee maanden voorbereiding. „Natuurlijk is het zo dat we langzamerhand een flinke voorraad aan routes hebben opgebouwd, door heel Nederland heen, en dat we daar naar hartenlust uit kunnen putten”, legt Eric uit. „Maar de Vogelwijkrally blijft meestal binnen Zuid-Holland en dan ben je dus beperkt in je mogelijkheden. Toch willen we elk jaar met nieuwe elementen komen, nieuwe plekjes, nieuwe uitdagingen.”

Carine beaamt Erics woorden volmondig. „Je kunt rustig opschrijven dat we alle schilderachtige weggetjes van Zuid-Holland nu wel kennen”, zegt ze. „Maar de kunst is om telkens een nieuw parcours te ontwerpen dat voor beide deelnemersklassen aantrekkelijk is. Want zoals je weet kan men sinds een aantal jaren meedoen in de Toerklasse of de Sportklasse.

Dat zijn twee totaal verschillende takken van sport hoor. De deelnemers in de Toerklasse maken een mooie gezellige rit aan de hand van pijlen, puzzeltjes en foto's, maar de Sportklasse is voor de hardcore-rallyrijders en dus een stuk lastiger." Eric: „Daarbij staat puur het kaartlezen centraal.”

Routecontrole

De ontworpen routes worden nauwgezet in kaart gebracht en diverse malen ter controle nagedreden, ook nog een paar dagen voordat de rally echt van start gaat. „Het is ons wel eens overkomen dat plotseling een bepaalde weg opgebroken was. Dan moesten we snel een omleiding verzinnen,” herinnert Eric zich. „En tegenwoordig controleren we ook altijd of in bepaalde gebieden op de dag van de rally geen andere evenementen gaande zijn. Een braderie bijvoorbeeld. We hebben daar leergeld mee betaald toen we een keer midden in de wielerveer van Hazerswoude terecht kwamen.” Voorpret hebben de organisatoren meestal al bij het verzinnen van vragen en opdrachten voor de Toerklasse. Eric: „We proberen er altijd een paar instinkers bij te doen. Zo hadden we dit jaar ontdekt dat bij Moordrecht een klok op een watertoren stil stond op kwart over vijf. Verderop stond een kerktoeren, ook met een klok, die wél gewoon liep. Dus hadden we bij het binnenrijden van Moordrecht gevraagd: Welke tijd geeft de klok op de kerktoeren aan? Velen trapt erin en schreven kwart over vijf op. Haha! Foute toeren!”

Kosten

Afgezien van het ontwerpen en voorbereiden van routes en opdrachten komt er nog veel meer bij het organiseren van een rally kijken. „Je moet de start regelen, met koffie en koek, en je moet een betaalbare lunchlocatie zien te vinden”, somt Carine op. Verder krijg je natuurlijk te maken met de productie van deelnemersschildjes en petjes, de routeboeken en de prijzbekekers.” „En dan heb je nog de technische ondersteuning”, vervolgt Eric. „Er gaat altijd een kundige monteur mee die desgewenst aan die oude auto's kan sleutelen. Zo'n man krijgt dus van ons een vergoeding. En dan zijn er nog altijd

mensen die zeggen: ‘Sjongejonge, de deelname kost 90 euro per equipe. Knap duur hoor’. Wat een onzin! In verhouding tot vergelijkbare evenementen is de Vogelwijkrally juist goedkoop. Als je ziet wat er allemaal van gedaan moet worden... Gelukkig krijgen we elk jaar subsidie van de wijkvereniging, maar dan nóg doen Carine en ik het zowat pro deo. Overigens met heel veel plezier hoor, laat dat duidelijk zijn!”

„En wat de kosten betreft nog één ding; sinds een aantal jaren zijn wij betrokken bij de stichting *Oud voor Behoud*. Dat is een club van mensen die veel met oldtimers rijden en die in samenwerking met Staatsbosbeheer de CO₂-uitstoot van die ouwe bestjes probeert te

compenseren door her en der nieuwe bomen aan te planten. Er gaat dus ook een partje van de deelnemerskosten naar *Oud voor Behoud*. Onlangs nog heeft Staatsbosbeheer uit dat stichtingsgeld voor extra aanplant gezorgd in het Staelduinse Bos in het Westland. Da’s mooi toch? Zo kun je zeggen dat er ook een aantal Vogelwijkbomen in dat bos staan.”

Top-5 Toerklasse

1. Jurjen & Paul Posthumus – Alfa Romeo Giulia Super (1972)
2. Mariëla Vogel & Joost Smeets – Audi A4 Cabrio (2002)
3. Ot Jelsma & Marlene vd Donk – Jaguar XK 120C Heritage (1953)
4. Vader & zoon Landheer – EWB Cobra (1992)
5. Rob vd Akker & Jos Martinus – Rover P5B saloon (1970)

Top 5 Sportklasse

1. Floris v. Silfhout & Jan-Willem Swets – DAF 55 (1972)
2. Max & Matthijs de Wit – Alfa Romeo GT Junior (1971)
3. Volkert den Bakker & Olivier de Froideville – MGB (1971)
4. René Alberts & Berend Veldhoen – Jaguar 240 (1968)
5. Cor Snijders & Roland Smeets – Fiat Dino Coupé (1968)

Project mozaïektegels afgerond

Door Dick van Rietschoten

Dankzij een initiatief van de Cultuurcommissie van de wijkvereniging hebben alle lanen en pleinen van de wijk de afgelopen drie jaar een kleurige mozaïektegel in het trottoir gekregen. De tegels zijn ontworpen door beeldend kunstenaar (en voormalig huisarts) Simone Kappeyne en bij haar thuis aan de Laan van Poot vervaardigd door een groepje van – voornamelijk vrouwelijke – wijkbewoners.

De tegels hebben alle een afbeelding van de vogel waarnaar de laan of het plein genoemd is. De Sportlaan, Houtrustlaan, Nieboerweg en Wildhoeftaan kregen geen tegel, maar de Laan van Poot en de De Savornin Lohmanlaan wel, ook al zijn dat evenmin vogels. Op de Laan van Poot kwam ter hoogte van de

Tortellaan, vlak bij het huis van Simone, een tegel te liggen met twee reigerpoten in het riet. En voor de De Savornin Lohmanlaan werd een tegel met een vlaamse gaai gemaakt omdat deze laan aanvankelijk Vlaamse Gaailaan heette.

Inmiddels zijn er 51 tegels geproduceerd. De allerlaatste werd op 21 juni, de 'langste dag' met enig ceremonieel, begeleid door een feestelijk drankje, aan het Eiberplein onthuld. Uit handen van Rita Reimer van de Cultuurcommissie kreeg Simone een flesje met het in Den Haag gebrouwen Eiberbier, waarmee de laatste tegel kon worden gedoopt. Het mozaïek-kunstwerkje in kwestie geeft de Haagse ooievaar weer (een eiber is immers een ooievaar) zoals die in het originele Haagse stadswapen voorkomt.

Onder het genot van een drankje luisterden de aanwezigen ten slotte naar een amusante causerie van Ria Smits van de Vliegenvangerlaan over de vogels die in het dagelijks leven het meest in de wijk te zien zijn.

VOGELWIJKAGENDA

Maandag 16 juli	10.00 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust. <i>Iedereen welkom. Aanmelding niet nodig.</i>
Donderdag 26 juli	10.15 uur: Architectuurwandeling door Bloemen- en Vruchtenbuurt. Verzamelen midden op het Goudenregenplein.
Maandag 30 juli	17.30 uur: Borrel en driegangenmenu van De Vrije Vogels, een gezellige groep wijkbewoners waarbij iedereen kan aanschuiven. Vandaag komt men bijeen bij <i>Oma Toos</i> aan de dr. Lelykade (vlakbij de Gamma-vestiging). Graag aanmelden bij Bernadette van Gigch: b.vangigch@kpnmail.nl
Maandag 6 augustus	10.00 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust.
Maandag 20 augustus	10.00 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust.
Donderdag 23 augustus	13.45 – 17.00 uur: Rondvaart door Haagse grachten en aansluitend bezoek aan het Jan van Goyenhuis. Verzamelen bij Bierkade 18B.
Maandag 27 augustus	17.30 uur: Borrel en driegangenmenu van De Vrije Vogels, een gezellige groep wijkbewoners waarbij iedereen kan aanschuiven. Vandaag komt men bijeen in restaurant <i>De Dagvisser</i> aan de tweede binnenhaven. Graag aanmelden bij Bernadette van Gigch: b.vangigch@kpnmail.nl
Maandag 3 september	10.00 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust.
Vrijdag 7 september	Vanaf 14.30 uur: Vogelwijk Golftoernooi op Golfbaan Ockenburgh, Wijndaelerweg. Inschrijven tot half augustus bij Chris van Ede, cwvanede@gmail.com
Zaterdag 15 september	15.00 uur: Gratis cursus reanimatie voor 100 personen in de sportzaal achter de Montessorischool aan de Laan van Poot. Geef u op via aedvogelwijk@gmail.com
Zaterdag 22 en zondag 23 september	Eeuwfeest Vogelwijk op grasveld naast atletiekbaan Laan van Poot. Zie programma elders in dit blad en op de website www.vogelwijkdenhaag.nl

Vrolijk jubileum volleybalclub

Foto's: Evie Sardeman

Voor veel mensen betekent 6 juni nog altijd D-Day, maar voor een selecte groep wijkbewoners was het vorige maand op die datum V-Day: de dag waarop het 65-jarig jubileum werd gevierd van de Vogelwijk Volleybalclub, de oudste sportieve loot van de wijkvereniging. Vanwege de J van jubileum had *Jour-J* ook nog gekund, want zo noemen de Fransen de zesde juni.

Als feestlocatie had het bestuur van de volleyende Vogelwijkers *Brasserie Beekink & Co* op de hoek van de Valkenboskade en de Thomsonlaan uitgekozen. Met de mede uitgenodigde levenspartners genoten zowel clubleden als oud-clubleden daar eerst op het trottoir van een apéritief alvorens binnen aan te schuiven voor het diner. Voorzitter Willem Korteweg bracht na een speech, waarin hij onder meer enkele roemruchte veteranen zoals Hans van Geest in het zonnetje zette, een toast

uit waarna Eelco-Jan Velema het woord nam om het chique nieuwe speelshirt te introduceren, een cadeautje van de wijkvereniging. Binnen werd het daarna een genoeglijke en smakelijke avond, halverwege opgeluisterd met liedjes van de Haagse schrijver-cabaretier Marcel Verreck.

Weemoedig
maar dankbaar
afscheid van
'Sportlaankerk

In september zullen de voorbereidingen worden getroffen voor de sloop van het kerkgebouw dat sinds 1926 aan de Sportlaan staat. Deze voormalige rooms-katholieke kerk, waarvan de officiële naam Kerk van het Allerheiligst Sacrament was, heeft tot de zomer van 2008 een religieuze functie gehad.

In de loop der jaren groeide het godshuis - ontworpen door architect Nicolaas Molenaar jr. - uit tot een markant herkenningspunt voor de Vogelwijk. Daar leek op 22 maart 1958 een vroegtijdig eind aan te komen toen er door kortsluiting brand uitbrak in de kerk, waarbij in een haast onblusbare vuurzee die vele honderden toeschouwers trok een groot deel van het dak instortte. Een half jaar later was de schade echter al hersteld.

Herinneringen

Voor veel wijkbewoners ging het gevoel van vertrouwdheid met de kerk veel verder dan alleen het exterieur. Zij kwamen er als parochianen geregeld binnen, deden er vrijwilligerswerk, zongen in een koor, woonden er tal van missen, huwelijksinzegeningen, doopplechtigheden en andersoortige bijeenkomsten bij en bewaren daar vele dierbare herinneringen aan.

Bovendien was de kerk verbonden met twee rooms-katholieke scholen in de wijk: de Theresiaschool aan de Parkietlaan (sinds 1971 basisschool De Parkiet) die oorspronkelijk alleen voor jongens was, en de ooit uitsluitend voor meisjes bestemde Mariaschool aan de Haviklaan, die nu Pastoor Van Arsschool heet en een instituut voor speciaal basisonderwijs is. Tal van oud-leerlingen van deze scholen maakten dus al op zeer jonge leeftijd kennis met de kerk en werden er later als parochiaan actief.

Op verzoek van de wijkbladredactie heeft een driekoppige werkgroep van oud-parochianen, bestaande uit Jan Volkers, Cees van Gils en Herma Pescott - Van Bussel, herinneringen van een aantal wijkgenoten aan hun 'Sportlaankerk' verzameld. In twee afleveringen publiceren wij die in dit blad. Deze maand deel 1 en in september deel 2.

Sloop werd opgehouden door vleermuizenpaar

In de tweede helft van november hoopt het Rijswijkse projectontwikkelingsbedrijf Kavel Vastgoed BV te kunnen beginnen met de bouw van twaalf luxe eengezinswoningen op de plek waar 92 jaar lang de Sacramentskerk heeft gestaan. Het woonproject heeft de naam De 12 Pauwen gekregen.

Lange tijd is het de bedoeling geweest dat de sloop van de Sacramentskerk half augustus zou beginnen. De voorbereidingen daartoe, zoals het verwijderen van asbest uit het gebouw, zouden al in juni plaatsvinden. Dat is echter allemaal een paar maanden opgeschoven omdat er het afgelopen voorjaar een obstakeltje opdook in het proces rond de verlening van de gemeentelijke omgevingsvergunning, waarin toestemming wordt verleend voor sloopwerk en nieuwbouw. De ambtelijke molens kwamen tot stilstand nadat was ontdekt dat in een buitenmuur van het kerkgebouw een vleermuizenpaar woonde. Dat vereiste nader onderzoek. Inmiddels zijn de beschermde diertjes weg en is de vergunning alsnog verleend.

De aanloop naar de sloop begint nu in september. Tot die werkzaamheden behoort ook het verwijderen van de vier luidklokken uit de toren. Deze krijgen een nieuwe bestemming: ze gaan dienst doen in de Sint-Jacobskathedraal in de Letse hoofdstad Riga.

Hetty v.d. Want-Wortel:

Toen de kerk tien jaar geleden aan de eredienst werd onttrokken, mochten parochianen laten weten of er iets in de inventaris was wat men wilde meenemen. Wij vonden het beeld *Stenen Gebed* van Albert Termote heel mooi. Maar dat was te zwaar en misschien ook te somber voor ons interieur. Bovendien was het een echt waardevol kunstwerk van een beroemde beeldhouwer. Gelukkig is het uiteindelijk naar Museum Swaensteyn in Voorburg gegaan, omdat Termote lange tijd in Voorburg heeft gewoond. 'Nou, doe dan maar een kerkbank', riepen we, en zo geschiedde. Bij thuiskomst bleek de bank precies tussen de regenpijpen achter ons huis te passen en bij nadere bestudering ook nog nummer 8 op de zijkant te dragen. Wij wonen op huisnummer 8! Er is ook nog het een en ander naar de Familiekerk aan het Kamperfoelieplein gegaan. De Sacramentskerk, alsmede de kerk 'Onze Lieve Vrouwe van Fatima' aan het Monnickendamplein, die ook gesloten werd, gingen op in een nieuw te vormen parochie, met de Familiekerk als hoofdkerk. Deze cluster kreeg de nieuwe naam Titus Brandsmaparochie. Of het clusteren, ook wel eens oneerbiedig 'het bij elkaar vege van de restjes' genoemd, zo succesvol is geweest, wagen wij te betwijfelen. Dat zal ook mede hebben gelegen aan de dwingende opstelling van de ontvangende kerk. De Sacramentskerk heeft veel moeten inleveren: koor, dirigent, organist, tientallen gedreven vrijwilligers, en ook nog een smak geld. Maar wij blijven. Wij doen het voor het hogere doel.

Louis Kleijweg:

In 1938 kwam ik als kind in de Vogelwijk wonen. Aan de Sportlaan stond onze kerk. Ik kan mij nog herinneren dat begin 1943, toen de wijk moest worden ontruimd, in de kerk paarden stonden van de Duitse militairen. Alle banken waren verwijderd en de paarden stonden op stro midden in de kerk. Verder herinner ik me vooral pastoor Duymel, die bekend stond om zijn korte, krachtige preken. De brand

in de kerk in maart 1958 en het mooie herstel hebben ook veel indruk op mij gemaakt. Mijn vrouw en ik zijn in 1960 in deze kerk getrouwd, waarbij de mis geleid werd door drie pastores, te weten pastoor Heskes (van onze eigen kerk), pastoor Wiemers (uit Rijswijk) en pastoor De Wit (bevriend). Deze kerk leende zich uitstekend voor bruiloften!

Frans Kerkhof:

Ik herinner me goed de indrukwekkende laatste liturgieviering eind augustus 2008, toen de kerk aan de eredienst zou worden onttrokken. De kerk was afgeladen. Afsluitend doofde de bisschop de kaarsen bij de twaalf wijdingskruisen die in 1926 bij de wijding van de kerk waren ingemetseld. Een betekenisvol ritueel in een volmaakte stilte. Er vloeiden tranen. Na het slopen van de kerk blijven herinneringen achter. Die zijn krachtig, want deze ankerplaats was meer dan een stapel stenen. Hier werd gebeden, gedeeld, gevierd, gehoopt, gedoopt, getrouwd, getreurd, gerust en berust. Pastoor Van Maasackers ('73 - '94) was in zijn laatste jaren vaak alleen. Zijn pastorie was door het priestertekort een eenzame post geworden. Maar wel een luisterpost, want in het luisteren van Van Maasackers ontdekte je zijn geduld. En zijn bemoedigingen maakten lang gedragen lood vaak minder gewichtig. Hij was een trouwe herder, die vaak met verbazing moet hebben gekeken naar veranderingen binnen zijn kudde. Gebaande wegen werden immers steeds minder vanzelfsprekend gevolgd.

Karin Donk:

Met pijn in het hart neem ik afscheid van de kerk. Pijn vanwege de vele mooie herinneringen: de doop van beide dochters, de prachtige en goed gevulde zondagsvieringen en de leuke kinderverenigingen met activiteiten als paaseieren rapen in de tuin van de pastorie. Al deze feestelijke gebeurtenissen hebben een belangrijke rol gespeeld in een groot deel van mijn religieuze leven - en ongetwijfeld in dat van andere wijkgenoten. Met de kerk verdwijnt een icoon uit de wijk, een plek van ontmoeting. Verkeerde beslissingen hebben ervoor gezorgd dat de kerk aan de eredienst is onttrokken. Ontzettend jammer! Ik hoop dat de mooie herinneringen eraan zullen blijven voortbestaan.

Miep Kroese:

Als kind woonde ik in de jaren vijftig op de Mezenlaan. Ons gezin was overigens niet rooms-katholiek, maar protestants. Mijn vader was ouderling bij de toenmalige hervormde Pauluskerk aan de Sijzenlaan. Toen de Sacramentskerk in 1958 in brand stond en alom sirenes loeiden, verstopten mijn zusje, de hond en ik ons onder de eettafel. Achter ons huis waren de vlammen zelfs boven de daken te zien. We waren doodsbang.

Na de brand gingen we met onze ouders kijken. Het dak was weg en boven op de lege muur stonden brandweerlieden capriolen te maken om de toeschouwers te amuseren. Op straat ging burgemeester Kolfshoten (katholiek) in tranen met zijn hoed rond om geld op te halen voor de herbouw. De brandweerman balancerend op één been, hoog afgetekend tegen de lege lucht, en de betraande burgemeester beneden met zijn hoed vol papiergeld, hebben op mij een onuitwisbare indruk gemaakt.

Bij de heropeningsmis na de herbouw waren alle buurtbewoners uitgenodigd. Wij waren er ook en dat was bijzonder in een tijd dat protestanten en katholieken nog strikt gescheiden waren. Nog jarenlang heeft er een groot kruis van de verbrande dakbalken tegenover de ingang van de kerk gestaan.

Nel en Rob de Kok:

Als we met een ploegje parochianen de kerk schoon gingen maken, kletsten we vaak met elkaar. We werden er dan wel eens op attent gemaakt dat we in een kerk bezig waren en dat er niet luid gesproken mocht worden. In de crypte onder de kerk werd trouwens in de weekends door jongeren gedanst. Dat heette de West-side club.

Onze dochter was misdienaar en daarna acoliet (oudere misdienaar voor het assisteren bij liturgische handelingen). Buiten haar 'werkdagen' om werd er wel naar ons gebeld of zij snel kon komen, omdat iemand anders niet kon. Toen pastoor Van Maasackers in 1994 wegging en er een andere pastoor kwam, kreeg zij te horen dat ze weg moest omdat er op het altaar geen meisjes mochten komen. Ze heeft de kerk direct volledig achter zich gelaten.

Gerda Geraads-v.d. Kar:

Na wat omzwervingen i.v.m. studie en werk in Limburg, Gelderland, Friesland, Algerije, Marokko en Irak belandden wij halverwege de jaren tachtig in Den Haag. Na een spannende tijd in Bagdad, waar we begin tachtiger jaren woonden, zochten wij hier vooral een fijne en veilige woonplek.

In de Sacramentsparochie vonden we een zorgzame samenleving waar wij graag deelgenoot van wilden zijn en waar ook verschillende vriendschappen zijn ontstaan. Mijn man Paul ging bij het koor en ikzelf nam deel aan de ziekenbezoekgroep, waaruit later de rouwbegeleiding ontstond. Van de toenmalige pastoor Van Maasackers kreeg ik namen van mensen door die ik kon bellen om te vragen of ze een bezoek plezierig zouden vinden. Zo kwam ik op bezoek bij een man, die graag een schenking aan de kerk wilde doen, maar wel anoniem wilde blijven. Hij schonk een prachtige icoon, 'Maria, Troosteres der Bedroefden', die achter in de kerk kwam te hangen. Wat bijna niemand wist, was dat deze weduwnaar

achter de icoon een prentje met foto van zijn overleden vrouw had bevestigd. Alle bezoekers van de icoon brachten daarmee ook een bezoek aan zijn overleden vrouw.

Kees en Berna Kroon-Straathof:

Toen wij in 1969 in de Vogelwijk kwamen wonen, werd de Sacramentskerk onze parochiekerk. We voelden ons er direct thuis. Wekelijks bezochten we de mis, in diverse gezinssamenstellingen. Hoogtepunten waren altijd de vieringen met Pasen en Kerstmis. Onze vier dochters gingen naar de Parkietschool en deden in de kerk hun Eerste Heilige Communie en hun Vormsel. Vader Kees werd lector en heeft tijdens vele vieringen lezingen verzorgd. Moeder Berna zong een tijdje in het koor en onze dochters hebben op het kinder- en het jongerenkoor gezeten. Wij en enkele andere parochianen stelden gedurende een jaar elke maand een avond ons huis open voor een groepje 18-jarige jonge-

ren uit de parochie. Daarbij werd over allerlei geloofszaken gesproken. Zij leerden van ons, maar wij ook zeker van deze jonge mensen. Wij hebben met een van deze jongeren van weleer nog steeds een leuk contact.

Via de kerk leerden we vele mensen uit de wijk kennen en sloten we diverse blijvende vriendschappen. De kerk was voor ons een centrale plek, niet alleen in de wijk, maar ook in ons dagelijks leven. Dochter Angelique is er getrouwd en onze oudste kleindochter is er gedoopt. De dierbare herinneringen aan de kerk zullen altijd blijven.

Hans van Geest:

Jarenlang wisten we niet hoe laat het was. Althans niet als we naar die mooie kerk met zijn stevige toren keken. Welluidende klokken riepen ons vaak ter kerke, waarna we ons op het geluid van die bronzen wachters derwaarts haastten. Maar of we op tijd zouden komen? We wisten het niet. Waarom zat er geen uurwerk in die

De geliefde pastoor Van Maasackers

toren? Daar moest iets aan worden gedaan. En ziet..... in 1990 kwam ons ter ore dat de gereformeerde kerk op de hoek van de Fahrenheitstraat en de Hanenburglaan gesloopt zou worden om plaats te maken voor een AH-filiaal.

Dat leek ons een wonder. We informeerden of we de torenklok mochten hebben en dat bleek geen probleem. Toen het mechaniek van het uurwerk in onze toren werd bevestigd, bleek echter dat de wijzers niet pasten. Een deskundige van het bisdom deed ons daarop het idee aan de hand om de cijfers en wijzers met lichtjes aan te geven. Aldus geschiedde. Zo heeft sinds begin jaren negentig het uurwerk zijn uitnodigende functie vervuld totdat de kerk werd gekraakt door asielzoekers en de klok tot stilstand kwam.

Jacques Sabelis:

Veel feiten en gebeurtenissen rond de kerk zijn mijn vrouw Ankie en mij bijgebleven, maar bij onze mooie herinneringen speelt ons lidmaatschap van het koor *Soli Deo Gloria* en de vriendschappelijke sfeer onder de koorleden altijd de hoofdrol.

Charlotte Ram en Wim van der Vange waren een onvergetelijke dirigent en organist, met wie het koor telkens weer mooie missen en motetten instudeerde. Daarna heeft Oxana Kryutchkova als onze organist ook met volle inzet ons koor begeleid.

Ook denk ik vaak terug aan mijn deelname als lid van de Parochievergadering, met de laatste jaren de strijd over de vraag 'Hoe kunnen wij de Sacramentskerk en de parochie behouden?' Helaas is dat laatste niet gelukt, waarna veel parochianen dolende schapen werden.

Peter Schellens:

Toen ik in de jaren zestig op een zondag naar de eucharistieviering in de kerk aan de Sportlaan ging, hoorde ik daar een kapelaan preken wiens woorden mij boeiden. De geestelijke bleek Ad Simonis te zijn, later bisschop van Rotterdam en nog later kardinaal en aartsbisschop van Utrecht. Maar er waren er meer die ik graag

beluisterde, zoals kapelaan Hofstede, die later vele jaren pastoor was van de Jacobuskerk in de Parkstraat. Ook kapelaan Van Maasackers (aanvankelijk missionaris te Vught) hoorde ik graag, niet omdat hij een flamboyant spreker was, maar omdat hij zo duidelijk méénde wat hij zei en hoopte dat de christelijke waarden ook deel zouden uitmaken van óns levensgeluk. Kenmerkend voor de sfeer in de parochie én voor Van Maasackers was dat bij zijn overlijden in 2004 een volle touringcar met parochianen naar Vught trok om getuige te zijn van de uitvaart en de begrafenis.

Met veel dankbaarheid denk ik nog terug aan de begrafenis van mijn eigen moeder vanuit de Sacramentskerk, in 1999. Familie van buiten de stad was zeer gesticht door de wijze waarop pastoor Somerwil (de laatste pastoor) en diacon George Carrière in de uitvaartplechtigheid voorgingen.

Bijzondere vermelding verdient ook Henri Egging, die begon als pastoraal medewerker en later priester werd. Zijn taak als pastoraal werker (2000-2006) was allesbehalve eenvoudig. Hij moest de fusie voorbereiden tussen de drie parochies rond de Sacramentskerk, de Familiekerk aan de Kamperfoeliestraat en de Fatimakerk aan het Monnikendamplein. Hij werkte er hard aan en per 1 juli 2006 was de oprichting van de nieuwe Titus Brandsmaparochie een feit. Momenteel is Egging rector van de basiliek van Schiedam, waar we in 2016 nog met een bus vol parochianen op bezoek zijn geweest.

George Carrière:

Als jongen snapte ik weinig van de liturgie in de Sacramentskerk. Bij de zondagse mis van 12.00 uur stond ik achterin de volle kerk tegen een muur te leunen, blij als het was afgelopen. Wat me wel boeide waren onder meer de kerkklokken of de activiteiten van de familie Henkus, die heel wat dubbeltjes ophaalde voor het bewaken van de vele geplaatste fietsen. Tijdens mijn militaire dienst groeide m'n belangstelling voor geloof en kerk. En de gebedsdiensten op zaterdagavonden (de completen) trokken mij aan vanwege de uitleg van de navolgende zondagsmis. Later gaven mijn deelname aan o.m. het Liturgieberaad, het Lectorencollege en de Jongerenbeweging De Korenbloem mij veel voldoening. Sterk in mijn herinnering blijven ook doop en vormsel van onze beide dochters. Maar de mijter van de bisschop bekoorde mij niet. In 1958 brak er een grote brand uit in het kerkdak. Het brandend instorten van het dak maakte ik mee vanuit een zijbeuk in de kerk. Een indrukkend gebeuren. De missen werden toen tijdelijk voortgezet in het toenmalige West End theater in de Fahrenheitstraat. Eenmaal voerde daar Toon Hermans het woord, die in Den Haag op tournee was. Later mocht ik assisteren bij het uitreiken van de heilige communie. Heel bijzonder was het dat Jaap van Zijderveld en ik daarbij de eerste 'leken' in kerkkleding waren. Een hele verandering! Na enige tijd werd mij gevraagd de studie te volgen voor het ambt van diaken. In 1987 heeft mgr. Bär mij in een overvolle Sacramentskerk tot diaken gewijd. De receptie na afloop zal ik evenmin vergeten. Mij werd een deeltaak toevertrouwd in de parochie en verder in de gezondheidszorg. De lege kerk en de steeds leger wordende kerken verdrieten mij. Binnenkort zal de Sacramentskerk worden afgebroken en voorgoed uit het zicht van de Vogelwijk en omgeving verdwijnen. Het zij zo!

Trees en Ed Veeren:

Bij de diakenwijding van George Carrière werd ons gevraagd koffie met een koekje te serveren in de crypte van de kerk. Daarna volgden nog enkele andere gelegenheden waarbij we dit deden, ook in de gymzaal van de Parkietschool. Na het totstandkomen van de ontmoetingsruimte achterin de kerk begonnen de zaken groter te groeien, om niet te zeggen uit de hand te lopen. Naast het koffie drinken na de viering op zondagmorgen werd bij feesten als bijv. Sacramentsdag en jubilea ook nog een wijntje geschonken. Daarbij leverden we vaak feestelijke borrelhapjes (geen zoutjes en/of nootjes!) onder het motto: Vier uw vierdagen. Bij gelegenheid van een aantal oecumenische bijeenkomsten, samen met protestantse geloofsgenoten, bereidden we eenvoudige maaltijden voor ca. 50 mensen. Tot groot genoegen van dominee Tineke Veldhuizen, voor wie we rekening hielden met het feit dat ze vegetariër was. De grootste klus was het vervaardigen van 1000 borrelhapjes in de kathedraal van Rotterdam bij gelegenheid van de priesterwijding van Henri Egging. Bij het sluiten van de kerk hield helaas ons werk op. Na enig gezoek besloten wij te gaan kerken in de Agnesparochie (Beeklaan). Door een tip van een voormalig Sportlaanparochiaan werd ons gevraagd onze catering-activiteiten daar voort te zetten. Nu doen we dit werk weer daar met veel plezier. Eenmaal per jaar verzorgen wij er een buffet voor ca. 80 vrijwilligers in de stijl van een bepaald land. Ook de borrelhapjes komen regelmatig aan de orde. Meestal in beperkte aantallen, maar bijvoorbeeld bij de Kerst-in (voor de hele wijk) in grote hoeveelheden. Zo hebben we dankzij de Sacramentskerk, waar we meer dan 40 jaar actief waren, nog steeds een hele leuke hobby.

Gratis reanimatiecursus op zaterdag 15 september

Omdat de Vogelwijk dit jaar z'n 100-jarig bestaan viert, deelt de wijkvereniging aan 100 bewoners een uitermate nuttig en waardevol cadeau uit. Op zaterdagmiddag 15 september zal in de wijk voor maximaal 100 deelnemers gratis een collectieve reanimatiecursus worden gegeven. Deze wordt georganiseerd door de werkgroep *Vogelwijk HartVeilig 6-minutenzone* in samenwerking met de Hartstichting.

Locatie: de sportzaal achter de Montessori-school aan de Laan van Poot 353

Aanvang: 15.00 uur

Cursusleider Wouter Verbeek komt die middag naar de hal met 100 oefenpoppen en een groot aantal oefen-AED's (Automatische Externe Defibrillators, draagbare apparaten die door middel van elektrische schokken het hartritme van iemand met een hartstilstand weer kan herstellen). Een tiental instructeurs komt met Wouter mee om te assisteren. Beginners zijn welkom! Zij kunnen op deze middag een certificaat behalen. Maar ook wijkbewoners die al eerder een cursus hebben gevolgd, kunnen meedoen om hun kennis op peil te houden en hun certificaat te verlengen.

Nu er in de wijk op zes makkelijk bereikbare plaatsen een AED hangt, is de Vogelwijk daarmee een 6-minutenzone geworden. Dit houdt in dat dankzij de beschikbaarheid van AED's en een groot aantal vrijwilligers met een reanimatiecertificaat binnen zes minuten

levensreddende hulp kan worden geboden aan iemand die een acute hartstilstand krijgt.

Geef je dus op voor de reanimatiecursus en trommel burens, vrienden, kennissen en familieleden uit de wijk op! Iedereen vanaf 18 jaar kan meedoen.

Mail naar aedvogelwijk@gmail.com en meld je vandaag nog aan!

PS: Deelname staat open voor alle bewoners van de Vogelwijk. Dat dit in dit jubileumjaar eenmalig gratis is, komt uiteindelijk doordat veel mensen lid zijn van de wijkvereniging.

Ben u nog geen lid? Geef u dan snel op via www.vogelwijkdenhaag.nl zodat in onze wijk ook in de komende jaren tal van activiteiten – zoals deze – georganiseerd kunnen blijven worden! Kosten: slechts € 15,00 per jaar per huishouden (dus niet p.p.). Voor het geld hoeft u het dus niet te laten!

VOGELWIJK 1918 | 2018 **100 JAAR**

Vogelwijk
FESTIVAL

- **SAVE THE DATE** -

Zaterdag 22 september

- vanaf 17.00 uur -

Loungen • Borrelen • Snacken • Foodtrucks • Drinken
Eten • Chillen • Spelen • Springen • Dansen

DISCO

Zondag 23 september

- vanaf 10.30 uur -

Lanenlopers ontvangen met taart en fanfare
Vogelwijktreintje • Kids doen onderweg een 'trashurehunt'
Sport-Spel-Wedstrijd • Lazy lunch-dansant
Meezingen met het Vogelwijkkoor
Swingen en zwieren met de West Coast Big Band
met Frits Landesbergen

VOGELWIJK 1918 | 2018 100 JAAR

Programma Vogelwijk Festival

Grasveld naast atletiekbaan op de Laan van Poot

Zaterdag 22 september

17.00 uur Opening Festival met een welkomstdrankje en borrelhapje.

Loungen, chillen en relaxen. Foodtrucks én lokale ondernemers hebben heerlijke hapjes. De drankjes staan koud! Ook aan de kinderen is gedacht!

De DJ start met fijne beats om bij te loungen en te borrelen.

Er is entertainment voor jong en oud.

Het meest knusse festival van het jaar is dan begonnen en de zaterdagavond wordt afgesloten met een knallend discofeest.

Zondag 23 september

10.30 uur Lanenloop start Houtrustlaan (verzamelen bij Bakkerij Driessen)
Aanmelden: vogelwijkloop@gmail.com

11.00 uur Binnenkomst Lanenlopers Atletiekbaan en **Festival terrein open**

13.00 uur Aanschuiflunch met 3 gangen voor slechts **10 euro.***

Met muzikale begeleiding van de **Dustbowl Drifters.**

12.45 uur TRASHUREHUNT met de Vogelwijktrein! We gaan op zoek met de trein door heel de wijk en maken van het 'afval' schitterende kunststukken. Voor kinderen van 4 tot 94 jaar.

14.00 uur Vertrek van de eerste **TreinTour** door de Vogelwijk. Tot 17.00 uur rijdt elk half uur de toeterende trein met gids door de wijk.

14.30 uur Let the games begin! **Sport en Spel** voor alle leeftijden op het grasveld.

15.30 uur Optreden **Vogelwijk koor** Speciaal voor deze gelegenheid met alleen maar 'Vogelliedjes'.

16.00 uur West Coast Big Band met Frits Landesbergen

Lekker dansen, swingen, schuiven, borrelen en meezingen...

18.00 uur Afsluiting. Redmar Wolf, de voorzitter van de Vogelwijkvereniging, sluit het feestweekend af.

(wijzigingen voorbehouden)

*Aanmelden bij Yvonne Brouwer
vergaderathome@kpnmail.nl

Weer twee brievenbussen foetsie

De afgelopen twintig jaar heeft PostNL – voorheen TNT Post of PTT – al enkele malen de brievenbusdichtheid van Nederland uitgedund omdat er steeds minder briefpost wordt verstuurd. Dezer dagen wordt er om bedrijfs-economische redenen opnieuw in het aantal brievenbussen gesneden. Alleen al in Den Haag worden 121 brievenbussen van de straat gehaald.

De Vogelwijk, die momenteel nog zes brievenbussen telt, moet er twee inleveren. Acht jaar geleden verdwenen er al bussen op het zuidelijk deel van de Laan van Poot en aan het begin van de Sportlaan. De huidige slachtoffers zijn de bussen aan het Fazantplein (achter de Heldringschool) en op de Houtrustlaan, omdat die volgens PostNL maar weinig werden gebruikt.

Op de volgende vier locaties blijft nog een bus staan: twee stuks op de Sportlaan, bij het ziekenhuis en ter hoogte van nummer 730, één op de Mezenlaan tegenover de groentewinkel

De brievenbus op het Eiberplein heeft een aanzienlijk 'verzorgingsgebied'

en eentje op het Eiberplein.

Volgens PostNL houdt de Vogelwijk in totaal niet vier maar vijf bussen over, maar met die vijfde blijkt men te doelen op de brievenbus bij woonzorgcentrum Duinhage aan de De Savornin Lohmanlaan. Dat complex heeft weliswaar merkwaardig genoeg ook een Vogelwijk-postcode (2566) maar ligt toch echt in de wijk Bohemen-Meer en Bos.

Archeologische vondsten bij project rioolvernieuwing

Onlangs bracht de afdeling Archeologie van de gemeente een eindrapport uit over de bodemvondsten tijdens de laatste fase van het rioolvernieuwingproject in de Vogelwijk in de jaren 2014 en 2015. Spectaculaire overblijfselen uit vervlogen tijden zijn hierbij niet aangetroffen. Wel werden stukjes aardewerk gevonden, sporen van landbouw en van slotenstelsels, vrijwel allemaal daterend van enkele eeuwen voor Christus tot en met de Middeleeuwen. Van vroegere bebouwing zijn geen resten gevonden. In het rapport wordt gememoreerd dat elders in de wijk, bij de rioolvernieuwing tussen 2007 en 2014, wel degelijk sporen van oeroude menselijke bewoning zijn ontdekt, ook uit eeuwen voor de jaartelling begon.

Bij de aanleg van de Vogelwijk in de jaren twintig van de vorige eeuw blijkt ook al enig archeologisch onderzoek te zijn gedaan. Daarbij werd in 1923 op de plek waar later het Juliana Kinderziekenhuis verrees een bronzen pijlpunt met weerhaken uit de grond gehaald, daterend uit circa 1500 voor Christus. Nog opmerkelijker was een vondst uit 1926, bij de bouw van huizen op de Nieboerweg. Diep in het duinzand werd toen een bronzen 'hielbijl' gevonden uit dezelfde midden-Bronstijd: een bijl in de vorm van een voet met hiel, die aan een houten stok werd gemonteerd. In 1967 gaf bij een opgraving aan het De Savornin Lohmanplein de bodem eenzelfde type bijl prijs.

Marjolein de Vries, directeur IVIO-school:

‘Ieder kind is hier voor ons een cadeau dat we mogen uitpakken’

Door Marjet Steenhuisen

Half verscholen in de Bosjes van Poot staat al zo'n 140 jaar een wit gebouw. Ooit was het een theeschenkerij annex logement, maar sinds 1937 is er de IVIO-school in gevestigd, voluit het *Instituut Voor Individueel Onderwijs*, een instituut voor speciaal basisonderwijs aan kinderen met leer- en ontwikkelingsmoeilijkheden. In een gesprek met de huidige directeur, Marjolein de Vries, komen we meer over de school te weten.

Geschiedenis

De IVIO-school, die als adres Laan van Poot 91 heeft, is in 1908 ontstaan uit een particulier initiatief van ouders ten behoeve van hun kinderen tot (toen nog) 18 jaar die anders tussen de wal en het schip zouden belanden. Aanvankelijk werd er les gegeven in een woonhuis in het Statenkwartier. De school groeide en kreeg in 1937 het voormalige theehuis aan de Laan van Poot 91 toegewezen.

„In de oorlogstijd moest de school het pand verlaten. Leerlingen en docenten werden ondergebracht bij een lagere school in Scheveningen”, vertelt Marjolein. „Na de bevrijding bleek dat de Duitsers het pand totaal hadden uitgewoond. Met behulp van geld van de overheid is het gebouw in de loop der jaren opgeknapt en uitgebreid met vier lokalen.”

Jongens en meisjes

Inmiddels verzorgt het IVIO dus al 110 jaar onderwijs aan kinderen die zich anders ontwikkelen. De school valt onder het bestuur van de Haagse Schoolvereniging (HSV) die nog zes andere vestigingen in de stad heeft, elk met een

eigen karakter, zoals tweetalige basisscholen en een school voor kinderen met dyslexie en dyscalculie.

„In het begin was de school nog verdeeld in een jongens- en een meisjesgedeelte en werd er klassikaal les gegeven. De leerlingen kregen allemaal schrijven, rekenen en lezen, maar daarnaast leerden de meisjes koken en borduren en kregen de jongens enkele technische vakken. Tegenwoordig is het onderwijs ingericht in niveaugroepen waar ieder kind de zorg en aandacht krijgt die het nodig heeft.”

Gouden jaren

Marjolein heeft nooit ergens anders dan op deze school gewerkt. Toen ze vers van de Pedagogische Academie kwam, begon ze haar carrière op de IVIO-school, die toen nog te boek stond als een MOK-MLK-school (school voor moeilijk opvoedbare en moeilijk lerende kinderen). Ze volgde een opleiding tot intern begeleider, waarna ook haar zus Anne-Marie er kwam werken. „Gouden jaren”, zegt ze erover. „We hebben met het hele team de afgelopen

jaren hier iets heel moois neergezet en daar bouwen we nu nog steeds op voort.”

Marjolein groeide uit tot adjunct-directeur en toen de directeur langdurig ziek werd, volgde Marjolein haar op. „De eerste tijd bleef ik nog gewoon in mijn eigen kamer zitten, want ik verwachtte dat ze terug zou komen en wilde niet op haar plaats gaan zitten. Maar toen bleek dat het niet tijdelijk was, heb ik er mijn eigen plek van gemaakt. Ik heb het daar overigens wel moeilijk mee gehad.”

Gestapelde problematiek

Maar wat doet deze school nou zo anders dan andere scholen? Marjolein vertelt vol trots over haar gedreven team. „We bekijken per kind vooral naar wat het wél kan en proberen zo veel mogelijk in oplossingen te denken. Het gaat hier om kinderen met een gestapelde problematiek, met elementen als autisme, adhd, dyscalculie, dyslexie of een motorische ontwikkelingsstoornis als dyspraxie en DCD, soms in combinatie met een heel hoog of juist laag IQ. Ook zijn er

kinderen met een bepaalde stoornis die ook nog een ingewikkelde thuissituatie hebben. Dat alles maakt dat deze kinderen niet in het reguliere onderwijs passen. Zij hebben echt maatwerk nodig om hun volle potentie te kunnen benutten.”

Ontwikkelperspectief

„Ze moeten goed in hun vel komen te zitten, dat is het allerbelangrijkste”, vindt Marjolein. „Wij kijken als team hoe we elk kind kunnen helpen op z'n eigen niveau en in eigen tempo. Daar betrekken we ook de ouders of verzorgers bij. Eerst observeren we een kind goed. Waar heb je moeite mee? Waar ben je goed in? En waar kunnen we jou dan mee helpen en hoe? Als we een kind erbij krijgen met problemen die nieuw voor ons zijn, gaan we met z'n allen op cursus.”

„Als een kind voor het eerst bij ons komt, maken we samen met dat kind en de ouders of verzorgers een ontwikkelperspectief. Daarin beschrijven we doelen voor de korte termijn en indien mogelijk ook voor langere tijd. Het gaat met kleine stapjes. Voor sommige kinderen is

Foto Haags Gemeentearchief

Het schoolgebouw in 1914, toen het nog een horeca-gelegenheid was

Het complete team van de IVIO-school

(Foto van de schoolwebsite)

het aantrekken van sokken al een uitdaging. Als dat dan lukt, belonen we hem of haar. Het is zo mooi om dan het zelfvertrouwen te zien groeien!”

„Ons onderwijs vergt veel van de leerkrachten”, erkent Marjolein. „Maar we zijn een hecht team, dat bestaat uit speciaal opgeleide docenten die stuk voor stuk vanuit het hart werken. We hebben gelukkig weinig verloop.”

Van IVIO naar gymnasium

Ze vertelt een bijzonder succesverhaal over een leerling die een speciale aanpak kreeg. „We kregen een jongen binnen met een heel hoog IQ. Dat kwam er alleen niet uit, want hij bleek niet te weten hoe hij moest leren. Toen dat eenmaal was opgelost, wilden we hem nog meer uitdaging bieden. We hebben toen samen met zijn vader contact gelegd met het Rijswijks Lyceum. Daar hebben ze een speciaal programma voor hoogbegaafden, waaraan hij een dag per week kon meedoen. Dat ging prima en inmiddels zit hij daar op het gymnasium en kan goed meekomen.”

Alle kinderen op de IVIO-school krijgen veel begeleiding in planning en sociale vaardigheden. Wij schenken daar veel meer aandacht aan dan in het regulier onderwijs. Daardoor zijn de kinderen als ze hier rond hun dertiende jaar

vertrekken heel zelfstandig. Ze hebben zelfvertrouwen, ondanks hun beperking. Ze hebben geleerd weerbaar te zijn en dat geeft ze het voor hen meest ultieme toekomstperspectief. Het merendeel van de kinderen gaat dan ook naar regulier middelbaar onderwijs.”

„Elk kind komt hier binnen als een cadeautje dat we mogen uitpakken”, zegt Marjolein beeldend. „Het worden bijna onze eigen kinderen en zo voelt het ook bij het afscheid. Je krijgt een sterke band met elkaar. Veel oud-leerlingen komen dan ook later nog eens langs om te vertellen hoe het met ze gaat”, aldus de stralende schooldirecteur.

Feest

Dit jaar vierde de school haar 110-jarig bestaan. Het bord dat op de kamer van Marjolein staat met daarop het 85-jarig jubileum uit 1993 zal voor dit evenement worden overgeschilderd. Van 9 tot en met 12 juli zijn er geen lessen, maar vieren leerlingen, leerkrachten, ouders/verzorgers, leerlingen van ROC Mondriaan en oud-leerlingen samen feest. Een kleine preview van wat er op het programma staat: een ijscoman, muziek, een feest-T-shirt voor ieder kind, sport en spel, dans en zang. Ook buurtbewoners zijn welkom in die week een kijkje te komen nemen.

JONGE VOGELS

Ook wijkbewoners in de tienerleeftijd lezen en/of bladeren vaak in dit blad. Daarom willen we hen op gezette tijden ook aan het woord laten. In bijgaand verhaal vertellen Maartje, Ilse en Anne over wedstrijdzwemmen.

Wil je ook in het wijkblad over je hobby of je sport praten of heb je een bijzonder huisdier?

Stuur dan een mailtje naar redactrice Magda van Eijck:
magda.van.eijck@gmail.com

Door Magda van Eijck

Hard zwemmen voor dag en dauw

Zwemvedettes uit de Vogelwijk. Van links naar rechts: Maartje, Ilse en Anne

Al ongeveer tien jaar doen Anne van der Zwan van de Pauwenlaan en de zusjes Ilse en Maartje Rynja van de Laan van Poot aan wedstrijdzwemmen. Ondanks de Spartaanse trainingen en trainingstijdstippen vinden ze het nog steeds leuk. Wie weet komen de toekomstige Ranomi's en Femkes wel uit de Vogelwijk.

Traineren voor schooltijd

Wie goed wil worden in zwemmen, moet er heel

wat voor over hebben. Dat laatste geldt niet alleen voor de jonge waterratten zelf, maar ook voor hun ouders. Minimaal zes keer per week trainen is voor Anne, Ilse en Maartje inmiddels heel normaal. Tweemaal in de week staan zij al om kwart over vier 's morgens naast hun bed. Dan gaan ze zwemmen in het Hofbad in Ypenburg. Hun moeders zorgen ervoor dat ze daar niet veel later dan vijf uur zijn, want om tien over vijf is de warming-up en van half zes tot

zeven uur wordt er gezwommen. Daarna gaan ze gewoon allemaal naar school. De 17-jarige Anne gaat naar het VCL in het Van Stolkpark, waar ze het vwo volgt. Maartje is 16, heeft net haar havo-diploma gehaald en gaat na de zomer een hbo-studie Ruimtelijke Ordening en Planologie doen in Rotterdam. De 19-jarige Ilse volgt een hbo-op-leiding Social Work aan de Haagse Hogeschool.

Zwemslagen

Natuurlijk beheersen ze allemaal alle soorten 'zwemslagen', maar Anne legt zich vooral toe op de *vlinderslag*, Maartje is goed in *borstcrawl* en Ilse is een ster in *schoolslag*. Ook 's middags zwemmen ze nog vaak twee uur en natuurlijk doen ze mee aan regionale en nationale kampioenschappen. Zo werd Ilse onlangs eerste bij de regiokampioenschappen en derde bij de Nederlandse zwemkampioenschappen.

Henk Rynja, de broer van Ilse en Maartje, begon met het wedstrijdzwemmen en stak hierdoor zijn zussen met het zwemvirus aan. De groep waarin de meisjes zwemmen bestaat uit zo'n twintig zwemsters in de leeftijd van 15 t/m 26 jaar.

„In totaal trainen we zeven keer per week, maar daarbij liggen we niet elke keer in het water,” leggen ze gedrieën uit. „Eén keer per week hebben we namelijk een zogeheten landtraining. Daarbij doen we in een sportzaal krachtraining en werken we aan onze conditie.”

Al deze trainingen doen ze vooral om hun eigen doel te bereiken, beklemtonen ze. Tijdslimieten zijn voor hen erg belangrijk. Niet zozeer het wedstrijdelement, maar meer: 'Wat kan ik?' en 'Kan ik nóg sneller?' De teamgeest is daarbij wel belangrijk. „We steunen en helpen elkaar om het maximale uit de trainingen en wedstrijden te halen,” zegt Ilse.

The Hague Swimming

Hun club heet *The Hague Swimming*, een samenwerkingsverband van enkele Haagse zwemverenigingen. Zo heb je ook Rotterdam Swimming en Utrecht Swimming. Vanzelfsprekend doen Anne, Ilse en Maartje ook mee aan wedstrijden,

verspreid over het hele land. „Meestal doen aan zulke wedstrijden zo'n tweehonderd zwemmers en zwemsters mee”, vertelt Anne. „De meeste wedstrijden zijn gewoon individueel. Je gaat dan voor je eigen succes en probeert zo veel mogelijk uit jouw race te halen.”

„Behalve die wedstrijden is er ook nog de competitie,” zegt Ilse. „Daarin zwem je voor je club. Punten die je behaalt, tellen mee voor de hele groep en zo kun je als groep ook kampioen worden. Vijf keer per jaar zijn er competitiewedstrijden. Onze vereniging komt uit in de hoofdklasse, de hoogste klasse die er te behalen is. The Hague Swimming staat nu zelfs vierde van Nederland!” Eind juni werden in een gloednieuw bad in Amersfoort de Open Nederlandse Kampioenschappen zwemmen gehouden. Ilse nam daaraan deel op de 50, 100 en 200 m. schoolslag. Bij alle afstanden haalde ze tot haar blijdschap de finale. Op de 200 m. werd ze knap vierde en op beide andere afstanden zevende.

Vrije tijd

Dat hun zwemhobby veel tijd kost, bevestigen de meisjes, maar ze vertellen dat er toch nog vrije tijd overblijft om andere leuke dingen te doen, zoals uitgaan. Anne heeft naast het zwemmen zelfs nog een poos bij Craeyenhout gehockeyd, maar daar is ze mee gestopt, want het werd toch wat veel. Ilse zit ook nog bij de reddingsbrigade en geeft zelf ook wedstrijdzwemtraining. Hoe krijgen ze dat allemaal voor elkaar? „Ach, je leert plannen”, luidt het nuchtere antwoord van het zwemtrio.

Wijkbewoners blijven strijden tegen wassend grondwater

Door Victor Koningsberger, voorzitter Grondwatercommissie Vogelwijk

Al vele jaren kampen tientallen wijkbewoners met vochtige of ronduit natte kelders. De strijd daartegen, ook in de richting van de gemeente, kent naast succesjes ook teleurstellingen. De afgelopen maanden zijn er op het gebied van grondwateroverlast weer diverse ontwikkelingen geweest. Hierbij een kort verslag van de belangrijkste gebeurtenissen.

Januaribrief aan B en W

Zoals eerder in dit blad gemeld, stuurden acht wijkbewoners (onder wie de leden van de Grondwatercommissie) op 13 januari van dit jaar een brief naar het college van B en W omdat de grondwaterstanden - blijkens metingen via de automatisch werkende peilbuizen in de wijk - overal hoger uitkwamen dan de standaardgrens van twee meter onder het maaiveld. Daardoor stonden veel huizen met een kelder al die tijd 'met hun voeten in het water'. En dat, terwijl de negen ondergrondse infiltratiebekkens voor regenwater in de wijk sinds medio oktober 2017 tijdelijk (provisoirisch) gesloten waren gehouden waardoor het regenwater rechtstreeks op de Haagse Beek werd geloosd. Mogelijk waren die hoge grondwaterstanden het gevolg van het feit dat de ondergrond als gevolg van de voortdurende infiltraties gedurende de periode daarvoor zó van water verzadigd was geraakt, dat deze geen extra water meer kon opnemen. Het is echter ook mogelijk dat enkele provisorische afsluitingen het gebeven hadden. De afdeling Riolerings van de gemeente bleek hier geen zicht op te hebben.

De briefschrijvers verzochten het college met klem maatregelen te nemen teneinde grondwateroverlast in de toekomst te voorkomen, zoals het structureel afsluitbaar maken van de

bekkens, het voortaan afgesloten houden ervan gedurende de winterperiodes en het aanleggen van een drainleiding langs de hele Sportlaan.

Junibrief aan B en W

Pas op 15 mei j.l. reageerde het college van B en W op de brief van 13 januari. Daaruit bleek dat het college niet bereid is ook maar één van de gevraagde besluiten te nemen. Tegen deze achtergrond besloot de Grondwatercommissie onlangs, de grondwaterstanden opnieuw in beeld te brengen. Daaruit blijkt dat het peil van het grondwater bijna overal nog steeds (ver) boven de grens van 2 meter onder het maaiveld staat. Als gevolg daarvan kunnen bewoners met een niet-waterdichte kelder al die maanden hun kelder niet (goed) gebruiken voor hun functie. En dat, terwijl gedurende de winter van 2017-2018 in de Vogelwijk niet extreem veel regen is gevallen.

Deze zorgwekkende situatie gaf eerder genoemd achttal aanleiding, op 22 juni j.l. opnieuw een brief naar (het nieuwe college van) B en W te sturen. Op basis van een reeks beleidsmatige en juridische argumenten maken deze wijkbewoners daarin bezwaar tegen de weigering de gevraagde besluiten te nemen. Ze dringen er bij dit college op aan, alsnog invulling te geven aan zijn zorgplicht op grond van art. 3.6 van de *Waterwet*.

Bezwaarschrift m.b.t. Sportlaan

Bij de aanstaande reconstructie van het zuidelijk deel van de Sportlaan zal ook het daar nog liggende oude riool worden vervangen door een duaal stelsel met aparte regenwaterafvoer. Verder voorziet het plan in de aanleg van een drainleiding langs dit deel van genoemde laan. Toen enige bewoners van de Sportlaan wilden weten waarvoor die leiding nu precies bedoeld is, merkten ze dat het ontwerp-plan daar maar weinig gegevens over bevat. Duidelijk is alleen dat de drain onder de nieuwe hoofdrijbaan van de Sportlaan is geprojecteerd. Wat precies de functie ervan is, stond niet in het concept-plan. Ook was nergens te lezen waarnaar het water zal worden afgevoerd dat in de drain is opgevangen. Gaat het rechtstreeks naar de Haagse Beek of eerst naar een van de opvangbekkens in de wijk (waardoor het bijdraagt aan de grondwateroverlast in de buurt van die bekkens)? Genoemde bewoners schreven daarom in april een brief met 'bedenkingen' aan de gemeente.

Daarin vroegen ze o.a. in het plan aan te geven waarvoor de drainleiding bedoeld is en pleitten ze ervoor deze onder de geprojecteerde ventweg langs de huizen aan te leggen. Korte tijd later bleek uit de omgevingsvergunning voor het project tot herprofilering van de Sportlaan dat er niets met de bedenkingen was gedaan. Daarom tekenden de betrokken bewoners op 30 april bezwaar aan tegen de aanleg van de drainleiding onder de hoofdrijbaan (door het vele zware verkeer een te riskante plek) en bepleitten ze aanleg ervan onder de ventweg en bovendien op een lager niveau. Verder vroegen ze alsnog in het plan vast te leggen dat de drainleiding – die primair bedoeld blijkt om de effecten van het verleggen van de Haagse Beek op te vangen – mede wordt gebruikt voor het zo nodig verlagen van het grondwaterpeil in dit deel van de wijk. Het is op dit moment nog niet bekend, wanneer het bezwaarschrift door de Adviescommissie Bezwaarschriften zal worden behandeld.

De laatste tijd verschijnen in de wijk steeds vaker wagens van bedrijven die kelders waterdicht maken. Voor de bewoners is het belangrijk hierbij een garantiebepaling af te spreken. Blijkens een onlangs gehouden wijkenquête betekent een (meestal behoorlijk prijzige) ingreep in de kelder niet per definitie dat het grondwater nooit meer binnendringt.

Vogelwijk Golftoernooi

vrijdag 7 september

Mini-enquête grondwateroverlast

In mei j.l. heeft de Grondwatercommissie via het wijkblad een (mini-)enquête gehouden om erachter te komen hoeveel wijkbewoners gedurende de afgelopen winterperiode opnieuw met grondwateroverlast waren geconfronteerd. Respons kwam van 152 wijkbewoners. Daarvan hadden er 67 opnieuw overlast van grondwater gehad. Verder meldden 82 bewoners ooit maatregelen tegen grondwateroverlast te hebben getroffen. Van deze personen hadden er 37 de afgelopen winter geen last meer van grondwater, maar de overige 45 hadden dat – ondanks de maatregelen - wél.

De Grondwatercommissie wil deze uitkomsten op korte termijn met de gemeente bespreken. Daarbij zal zij de gemeente erop wijzen dat uit de enquête opnieuw is gebleken dat het (alsnog) waterdicht maken van een al lang bestaande kelder uiterst moeilijk is en bovendien zeer hoge kosten met zich brengt.

Gemeenteraad kritischer

Vlak voor de raadsverkiezingen van maart liet een aantal gemeenteraadsleden blijken kritisch te staan tegenover het gemeentelijk grondwaterbeleid. Hierbij ging het niet alleen om leden van de fracties van het CDA, D66 en de HSP (die van oudsher kritisch waren), maar ook om vertegenwoordigers van andere fracties. Deze houding en hangt ongetwijfeld samen met het feit dat ook steeds meer inwoners van andere Haagse wijken de laatste tijd met grondwateroverlast zijn geconfronteerd. De Grondwatercommissie verwacht dat deze kritische opstelling binnen afzienbare termijn vruchten zal kunnen afwerpen. Ook uit het feit dat grondwaterzaken voortaan vallen onder de (pas aangetreden) wethouder Richard de Mos put zij moed.

Alle golfende Vogelwijkers worden uitgenodigd om op 7 september deel te nemen aan het jaarlijkse Vogelwijk Golftoernooi. Als vanouds wordt deze wedstrijd georganiseerd bij Golfclub Ockenburgh aan de Wijndaelerweg, waar sinds kort een prachtig nieuw clubhuis staat.

Vorig jaar september moest de wedstrijd wegens hevige regenval helaas worden afgeblazen. Om de 100ste verjaardag van de Vogelwijk en de opening van het nieuwe clubhuis te vieren, maken we er dit jaar echter een feestelijke wedstrijd van, waarbij we er rotsvast van overtuigd zijn dat het uitstekend golfweer zal worden. Wijkvereniging De Vogelwijk heeft tot vreugde van de organisatoren alvast een royale financiële bijdrage voor dit golfevenement toegezegd.

Afhankelijk van het aantal inschrijvers zal de wedstrijd bestaan uit:

- eventueel een *shot-gun* (iedereen gelijk de baan op en weer terug in het clubhuis) óf
 - een start met gereserveerde starttijden v.a. 14.30 uur
- Na afloop is er, evenals bij voorgaande gelegenheden, een gezellige borrel gevolgd door een gezamenlijke maaltijd, waarbij ook niet-deelnemende partners en familieleden van harte welkom zijn.

De kosten per deelnemer zijn:

- € 10,- voor leden van Golfclub Ockenburgh
- € 30,- voor niet-leden Golfclub Ockenburgh
- € 28,- per persoon voor het diner incl. een consumptie

Om deel te nemen moet u:

- lid zijn van wijkvereniging De Vogelwijk
- in het bezit zijn van een golfhandicap, een golfvaardigheidsbewijs of een baanpermisatie.

U kunt u aanmelden tot 18 augustus. Na aanmelding ontvangt u een bevestiging van inschrijving en een verzoek tot betaling.

LET WEL: de inschrijving stopt bij 48 deelnemers!

Schrijf u in bij Chris van Ede via het mailadres cwvanede@gmail.com

Vermeld s.v.p. hierbij uw naam, eventueel lidmaatschap van de golfclub, handicap en het aantal personen dat zal deelnemen aan het diner. Tot ziens!

Het wedstrijdcomité,

Liesbeth Frequin, Hanneke Bremer en Chris van Ede

Nieuwsflitsen

van VOGELWIJK ENERGIE (K)

www.vogelwijkenergiek.nl
info@vogelwijkenergiek.nl

Door Guus Meijer

Actie: korting op zuinige koelkast en wasdroger

Evenals vorig jaar heeft Vogelwijk Energie(k) met de firma Stadhouders van de Thomsonlaan een actie opgezet waarbij oude, energie slurpende apparaten met korting vervangen kunnen worden door moderne apparatuur, die vaak minder dan de helft energie verbruikt.

Het betreft enerzijds de aankoop van een *Bosch koelkast met A+++ label*. Als u uw oude koelkast of koel/vriescombinatie inruilt, krijgt u een korting van € 75 op de prijs. Daarbovenop krijgt u – als u lid bent of wordt van Vogelwijk Energie(k) – een premie van € 65. Het totale voordeel van € 140 geldt dus alleen bij inruil van uw oude apparaat, dat Stadhouders meeneemt bij levering van uw nieuwe.

Warmtepompdroger

Ten tweede krijgt u eenzelfde korting bij aanschaf van een nieuwe *wasdroger*. Iedereen weet dat wasdrogers enorme energieslurpers zijn. Het is en blijft dus het beste uw wasgoed binnen dan wel buitenshuis aan de lijn te drogen te hangen. Maar als u om welke reden dan ook niet zonder elektrische droger kunt, deze heeft staan en geregeld gebruikt, dan is het de moeite waard uw oude droger in te ruilen voor een modern, veel minder stroom verslindend exemplaar. De nieuwe zogeheten warmte-

pompdrogers (globaal verkrijgbaar tussen 600 en 800 euro) zijn in aanschaf wat duurder dan conventionele drogers, maar gebruiken tot 60% minder energie. Onze zomer-inruilactie stelt u in staat tegen dezelfde voorwaarden als hierboven genoemd uw oude wasdroger te vervangen, dus een totale korting van €140, indien u lid bent of wordt van Vogelwijk Energie(k) en u uw oude droger inruilt. Het A+++ dan wel A++++ label geeft de garantie dat uw nieuwe droger veel zuiniger is. Overleg met Stadhouders welk model het beste bij u past.

Meer informatie over de beschikbare apparaten kunt u lezen in de folders geplaatst op de website van Vogelwijk Energie(k): www.vogelwijkenergiek.nl. Uiteraard kunt u voor nader advies en overleg ook terecht bij de firma Stadhouders. De actie loopt tot medio oktober!

Over Vogelwijk Energie(k)

Om met name de wijkbewoners te informeren die niet 10 keer per jaar dit onmisbare wijkblad in de bus krijgen, vertellen we bij dezen iets over de vereniging Vogelwijk Energie(k).

Naast de wijkvereniging, die bijna driekwart van de huishoudens tot haar leden mag rekenen, kent de Vogelwijk deze specifiek op energiebesparing en verduurzaming gerichte vereniging. Vogelwijk Energie(k) telt zo'n 250 leden en heeft als langetermijn-doelstelling 'het bewerkstelligen van een schone, leefbare, duurzame en CO₂-neutrale Vogelwijk'.

De vereniging richt zich hiertoe op drie aandachtsgebieden: **warmte, stroom en mobiliteit**. Op die gebieden stimuleert en informeert zij wijkbewoners met tips en voorbeelden aangaande energiebesparing en andere verduurzamingsmaatregelen. Daarbij wordt samengewerkt met gelijksoortige initiatieven in andere wijken van Den Haag, met de gemeente en met energiebedrijven en gespecialiseerde installateurs. Zo is VwE mede-opsteller en ondertekenaar van het Haags Energie Akkoord en het Haags Warmtemanifest (zie website).

Het begon allemaal zo'n 10 jaar geleden met de aankoop en revitalisering van een – inmiddels verdwenen – Eneco-windmolen bij het zuidelijk

De panelen van de Zonnevogel Coöperatie op het dak van de Eerste Nederlandse Montessorischool aan de Laan van Poot

havenhoofd in Scheveningen. Daarna volgden acties van velerlei aard, zoals voorlichtingsavonden over mogelijkheden om energiezuiniger te gaan leven, stimulering van elektrisch rijden en kortingsaanbiedingen bij de aanschaf van zonnepanelen, zuinige koelkasten, led-lampen en warmtepompen. 's Winters kunnen leden van Vogelwijk Energie(k) door middel van een infraroodscan het warmteverlies van hun woning in kaart brengen. Wijkbewoners die op hun eigen dak geen zonnepanelen konden of wilden plaatsen, kregen vanaf 2014 de kans zonnepanelen aan te kopen die werden neergezet op de daken van de Montessorischool aan de Laan van Poot en de Europese School aan het eind van de Beeklaan. Zo ging de coöperatie *Zonnevogel* van start. Inmiddels staan op de scholen in totaal 227 panelen, waarvan zo'n zestig Vogelwijk bewoners profiteren. Inmiddels worden mogelijkheden onderzocht om dit initiatief te repliceren met panelen op andere gebouwen in de buurt.

Warmtetransitie

Het doel is de wijk in 2040 'energieneutraal' te laten zijn. Dan moet er evenwicht bestaan tus-

sen duurzaam opgewekte energie en verbruikte energie. In die richting kunnen de komende jaren grote stappen worden gezet als steeds meer huishoudens het gebruik van aardgas reduceren of compleet afzweren en in plaats daarvan milieuvriendelijker energiebronnen gaan gebruiken, zoals een warmtepomp of elektrische warmtepanelen. Deze zogeheten *warmtetransitie* staat momenteel bij VwE in het centrum van de belangstelling. Daartoe is, zoals met alle ingrijpende maatregelen, de participatie en inbreng van een groeiend aantal wijkbewoners essentieel.

VwE zal acte de présence geven op het festival ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Vogelwijk op 22 en 23 september en dan met name focussen op isolatiemaatregelen. Want hoe de toekomst er ook uit zal zien, en welke energiebronnen uiteindelijk voor verwarming zullen zorgen, van minder warmteverlies is nog niemand slechter geworden.

Meer informatie is te vinden op www.vogelwijkenergiek.nl, waar u zich ook als lid kunt aanmelden. Ook kunt u contact opnemen via info@vogelwijkenergiek.nl.

Bericht van de Ouderencommissie

Door Ine Essing en Marjan Scheeres, Commissie Ouderenactiviteiten

Voor velen zijn juli en augustus de vakantie maanden bij uitstek, maar de Commissie Ouderenactiviteiten van de wijkvereniging blijft in deze periode actief. Wij bieden wijkbewoners die niet het land of de stad uit zijn twee leuke en interessante ééndaagse vakantie-uitjes dicht bij huis aan. Zie hieronder de nadere details.

Ondertussen gaan ook de altijd gezellige koffieochtenden in het paviljoen van tennispark Houtrust door. Voor deze bijeenkomsten, die bekend staan onder de naam *Houtrust Koffie*, bent u elke eerste en derde maandag van de maand tussen 10.00 en 12.00 uur van harte welkom in genoemd paviljoen. De eerstkomende data zijn: 16 juli, 6 en 20 augustus en 3 september.

Excursie juli

Donderdag 26 juli: Architectuurwandeling door de Bloemen- en Vruchtenbuurt

Onder leiding van onze energieke en inspirerende wijkgenoot Flip Petri maken we vanaf het Goudenregenplein een wandeling in het kader van de architectuurstijl De Nieuwe Haagse School, die 100 jaar geleden opgang begon te maken. Onlangs is er een mooi boek over verschenen van de hand van architectuurhistoricus Marcel Teunissen. In de loop van de jaren twintig van de vorige eeuw kreeg de gemeente gaandeweg meer invloed op de architectuur voor de bouw van nieuwe stadswijken. Vastgelegd werd onder meer dat dakgoten en hoogtelijnen, na onderbreking door een

De architectuur van de Nieuwe Haagse School is onder meer te vinden aan de Hyacintweg

zijstraat, netjes zouden moeten doorlopen, waardoor een harmonieus geheel ontstond. De koppen van de woningrijen met de kenmerkende bakstenen gevels in de stijl van de Nieuwe Haagse School kregen vaak extra aandacht door hoogteaccenten of afwijkende architectuur. Tijdens de wandeling zul je onder meer ervaren welk effect later aangebrachte dakopbouwen kunnen hebben op tweelaagse huizen of op de compositie van een plein.

Programma in het kort:

Datum: donderdag 26 juli

Verzamelen: 10.15 uur Goudenregenplein achter de bloemenstal

Duur: plm. 1,5 uur

Afstand: 3,5 km

Opgeven: vóór 25 juli via het mailadres: marjanscheeres@gmail.com

onder vermelding van aantal personen en mobiel telefoonnummer.

Aantal: maximaal 15 personen

Kosten: geen

Excursie augustus

Donderdag 23 augustus: boottocht door de Haagse grachten met De Ooievaart en bezoek aan het Jan van Goyenhuis aan de Dunne Bierkade

Een rondvaart met De Ooievaart hebben we al eerder gedaan, maar er wordt steeds opnieuw naar gevraagd en daarom herhalen we deze activiteit nog een keer. Maar nu maken we niet alleen een vaartocht door de Haagse grachten, we bezoeken ook het voormalige woonhuis van de zeventiende-eeuwse schilder Jan van Goyen, dat zich op ongeveer 200 meter van de startplaats van de boot bevindt. In dit prachtige pand, dat nu een museum is, en in het daarnaast gelegen huis woonde en werkte niet alleen Van Goyen, maar waren ook Paulus Potter en Jan Steen actief.

De panden maken deel uit van wat tegenwoordig het Haags Buitenmuseum heet, de verza-

meling van alle bezienswaardige elementen in dit schilderachtige oude stukje van de stad. Ook bijvoorbeeld het nabijgelegen Spinozahuis en het Heilige Geesthofje vallen er onder. Momenteel is in het Van Goyenhuis een expositie gewijd aan Vincent van Gogh, die ruim zes jaar in Den Haag heeft gewoond. Niet met origineel werk, maar wel met veel informatie. Onder leiding van een gids, die ons gedetailleerd zal vertellen over de beroemde schilders van weleer, maken we een rondgang. Hieraan voorafgaand gaan we anderhalf uur varen door pittoreske wijkjes, langs prachtige villa's, door de historische binnenstad en langs de hoogste gebouwen van Den Haag. Dat doen we onder begeleiding van onze wijkbewoner Theo van Maanen, die gids is bij de Ooievaart. Wellicht kent u hem nog als u eerder dit jaar mee bent geweest naar Museum De Gevangenpoort, waar hij ook onze gids was.

Programma in het kort:

Datum: donderdag 23 augustus

13.45 uur: verzamelen bij de steiger van De Ooievaart, Bierkade 18b

14.00 - 15.30 uur: rondvaart o.l.v. Theo van Maanen

15.30 - 15.40 uur: lopen naar het Van Goyenhuis, Dunne Bierkade 17

15.40 - 16.00 uur: koffie/thee

16.00 - 17.00 uur: rondleiding in het Jan van Goyenhuis o.l.v. een gids

17.00 uur: einde programma

Kosten: € 10,-, ter plekke te voldoen

Opgeven: vóór woensdag 22 augustus bij Ine Essing, ouderencommissie@vogelwijkdenhaag.nl onder vermelding van naam, adres, telefoonnummer en aantal personen (Let wel: een Museumkaart is hierbij niet geldig). Als mailen niet lukt: tel. 070-3460604.

Reserveer vast in uw agenda een wandeling die we op woensdag 19 september vanaf 10.30 uur gaan maken. We zeggen nog niet waarheen. Nadere informatie in het wijkblad van september.

Ren op 23 september met je burens mee in de Lanenloop

Er zijn al aardig wat aanmeldingen binnen voor de **Vogelwijk Lanenloop** die in het kader van het eeuwfeest van de wijk op zondagmorgen 23 september wordt gehouden. Maar er zijn nog lang niet genoeg deelnemers, dus praat erover met je burens en doe mee. Je hoeft er geen Usain Bolt of Dafne Schippers voor te zijn. Iedereen met een beetje loopconditie kan en mag meedoen. Leeftijd speelt ook geen rol.

De wedstrijd, waarbij laanteams het tegen elkaar opnemen over een parcours van 5 kilometer dwars door de wijk, begint op 23 september om 11.00 uur op de Houtrustlaan, hoek Leeuwerikplein. De uitgestippelde route eindigt op de atletiekbaan aan de Laan van Poot, waar dat weekeinde op een naburig grasveld het centrale feestterrein voor alle jubileumactiviteiten is ingericht. De feesttent staat. De deelnemers krijgen elk een shirt met de naam van hun laan erop. De winnaar is het team dat als collectief het best scoort.

Warming up op de Mezenlaan

Voorafgaand aan de wedstrijd kunnen de teams vanaf 10.15 uur verzamelen bij Bakkerij Driessen aan de Mezenlaan, waar bij een kop koffie of glas limonade nog even de tactiek kan worden doorgesproken. Rond 10.45 uur gaat iedereen naar de startplaats op de Houtrustlaan. Inschrijven – liefst zo spoedig mogelijk – kan individueel via het mailadres: vogelwijkloop@gmail.com Deelname is gratis (incl. shirt), mede dankzij sponsoring van makelaardij Joost van Vliet. Doe mee, samen met je burens en laat je bij de finish door wijkbewoners onthalen op het feestterrein!

In de brievenbus

Geachte redactie,

Het artikel over de 'verbetering van wandelpaden in de duinen' in het Vogelwijkblad van mei was ons uit het hart gegrepen. Wij willen ons graag aansluiten bij het protest van Roel Bekker. Door het aanleggen van zandpaden is de toegankelijkheid van het duingebied enorm verslechterd. De enkele verharde paden die nu nog over zijn, zijn daardoor veel drukker geworden. En de zandpaden worden nauwelijks betreden.

We hebben nog niemand gesproken die begrip heeft voor deze onbegrijpelijke aanpak. Jong en oud beklagt zich over het verwijderen van zoveel verharde wandelpaden. En dat staat nog los van de zandoverlast op de verharde wandel- en fietspaden. We hopen dat de wijkvereniging zich sterk maakt voor verbetering van het padenstelsel.

Marianne Heere en Theo van Vorselen
Patrijslaan

Geachte redactie,

Na een 28 dagen durende Pieterpadtocht van Pieterburen naar Maastricht wandel ik in mei weer eens in mijn geliefde duingebied tussen Scheveningen en Kijkduin. Ik kan ook zeggen 'in mijn achtertuin' want de paar meter tussen de Sportlaan, waar ik woon, en het duingebied worden gevormd door de voetbalvelden van Duindorp en Scheveningen. Terechtkomend op een zandpad waarvan ik zeker weet dat het een aantal maanden geleden nog een schelpenpad was, denk ik: 'Hee, daar heb ik toch iets over gezien in het Vogelwijkertje (want zo noemen wij dit blad) dat thuis op het stapeltje met nog te lezen lectuur ligt?' Met de onverharde bos- en weidedaden van het Pieterpad nog vers in mijn geheugen, ben ik niet meteen dolenthousiast van al dat zand. Een wandelaar wil meters maken en niet ploeteren in mul zand zoals op het strand. Daarbij denk ik ook aan de toegankelijkheid voor mensen die minder goed ter been zijn of in een rolstoel zitten. Niet dat ik in de duinen veel mindervaliden aantref, maar dit draagt er zeker niet aan bij.

Thuisgekomen lees ik direct het interview met groenbeheerder Ariën Tuin, waarin de duinpaden aan de orde komen. Het is een helder verhaal en het blijkt allemaal te passen in een plan. De mooi aangelegde verharde fiets- en wandelpaden moeten gecompenseerd worden met onverharde paden. Dat klinkt logisch: een natuurgebied moet ook ongerept blijven. Men is trouwens niet over één nacht ijs gegaan bij het nemen van dit besluit. Ook belangenorganisatie van gehandicapten Voorall is hierbij betrokken geweest. Dat stelt me gerust.

Een week later stuit ik opnieuw op het onverharde pad. Tot mijn verrassing is al heel wat zand 'ingelopen'. Als het zo doorgaat, worden de paden zo in no-time weer tamelijk egaal en dus 'verhard onverhard'. Je moet hier wel opletten waar je je voeten neerzet, maar het vormt zo een ondergrond die voor veel mensen toegankelijk is en zo ongerept is als het maar zijn kan. Daarom mijn oproep aan alle Vogelwijkers: ga lekker wandelen en/of trimmen in ons prachtige duingebied. Hoe intensiever de paden gebruikt worden, hoe sneller het harden gaat.

Anja Knoope
Sportlaan

Kwettertjes

Plaatsingsvoorwaarden

Kwettertjes zijn kleine gratis advertenties over vraag en aanbod, afkomstig van leden van de wijkvereniging. Bedrijfsreclame is niet toegestaan, tenzij het gaat om cursussen en lessen. Aanbevelingen voor huishoudelijke hulp mogen wel, maar alleen met vermelding van eigen telefoonnummer of mailadres van de referent.

Een advertentie mag maximaal 2x per jaar worden aangeboden. Aanlevering voor de 18e van elke maand bij mevr. M. Boutkan, Pauwenlaan 99, tel. 3684333. E-mail: mhboutkan@planet.nl

HUISHOUDELIJKE HULP - Wilt u graag een schoon huis? Mijn betrouwbare hulp kan daar voor zorgen! Referentie via telefoonnummer: 070-3241004. Joos van Rhijn.

OPPASSEN – Mijn naam is Rosalie van der Velde, ik ben 14 jaar en woon op de Sijzenlaan. Het zou mij erg leuk lijken om op uw kind(eren) te passen. Wilt u meer informatie, dan kunt u mij bereiken op 06-53417136 of eventueel mailen naar: rosalievandervelde@gmail.com

YOGA - In het zaaltje aan de Rietzangerpleaan 2A kunt u op donderdag- of vrijdagochtend yogalessen volgen en bij voldoende aanmeldingen evt. ook op woensdagavond. Info. en aanmeldingen bij Karin van der Knoop, tel 06-26048742/070-3450594, e-mail: kerndans@outlook.com

AANGEBODEN - Ik ben Jesse, 11 jaar. Ik word erg blij van dieren en speel graag met ze. Het lijkt mij erg leuk om uw hond uit te laten. U kunt mij bellen op 06 14 67 25 88 of mailen via jessemerlijn@me.com.

Kwartellaan 1950

Op het duin zit in het helmgras een meisje in een zachtgeel jurkje met pofmouwen de tram beneden, als miniatuur, maakt een keerlus van zee naar stad

het is alsof ze tussen de wolken zit en de rode daken aan kan raken hierboven klopt het leven intenser dan beneden

van ver klinkt het dreunen van heipalen de wereld haalt z'n oorlogsschade in huis na huis weer op- en nieuw gebouwd

het is het geluid van elke dag dat ze groeit zandvlakten en grasvelden worden huizen en straten horizonnen verdwijnen in een dichterbij punt

er rollen walsen en het stoomt zwaar walmt het stroperige teer diepzwart en olieachtig glimmend

het meisje haalt haar leeftijd in en ziet: de stad richt zich weer op nieuw leven klopt en hamert achter de duinen

Olga Millenaar

www.goskerontwerp.nl
06 - 198 34 204

Nuttige adressen & telefoonnummers

Politie

Alarmnummer bij acute nood, levensgevaar of brand: 112

Algemeen politienummer: 0900-8844

Politiebureau Segbroek, Fahrenheitstraat 192.

Geopend van 08.00 tot 18.00 uur.

Wijkagent: Henriëke Schoenmakers.

Tel. 0900-8844.

e-mail: henriëke.schoenmakers@politie.nl

Werkdagen: ma, wo en do.

Buurtveiligheid

Hebt u informatie of wilt u informatie over de (on)veiligheid in de wijk, neem dan contact op met het buurtveiligheidsplatform 112Vogelwijk.
e-mail: 112vogelwijk@gmail.com

Brandweer:

Bij brand: 112

In alle andere gevallen: (070) 362 11 50

Post Loosduinen/Segbroek tijdens kantooruren:
(070) 359 15 11

Doktersnachtsdienst

tel. (070) 346 96 69

Informatie dienstdoende apotheken

tel. (070) 345 10 00

Stadsdeelkantoor Segbroek

Fahrenheitstraat 190, tel. (070) 14070.

Directeur: Annette de Graaf, email:

annette.degraaf@denhaag.nl

Openingstijden Dienst Burgerzaken (paspoorten, rijbewijzen, uittreksels burgerlijke stand, etc.): maandag dinsdag, donderdag en vrijdag van 09.00-11.00 uur vrije inloop zonder afspraak. Verder liefst altijd een afspraak maken via website www.denhaag.nl onder 'Loket'.

Dierenambulance Den Haag

tel. (070) 328 28 28

Klachtentelefoon gemeente

Tel. 14070

Informatie over het duingebied

Eric Wisse

tel. 06 - 30 19 88 94

WIJKOUDERENWERK

Segbroek / Vogelwijk

Hulp voor zelfstandig wonende ouderen

Burenhulpcentrale Vogelwijk

Tel. (070) 262 99 99 of (070) 205 24 80.

Ouderenconsulent

Voor informatie, advies en bemiddeling op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening ten behoeve van ouderen: bel ouderenconsulent Lizeth Kastelein: (070) 20 52 480.

Wijkbus Segbroek

Voor aanmelding als abonnee (30 euro per kwartaal) en vervoersafspraken: bel tussen 08.30 en 10.00 uur met (070) 368 50 70.

Telefooncirkel en oppasservice

Via ouderenconsulent Lizeth Kastelein (070 - 20 52 480) kunnen wijkbewoners ook worden aangesloten bij een 'telefooncirkel'. Dan worden zij dagelijks op vaste tijdstippen gebeld om te weten te komen of alles in orde is. Ook kan Lizeth op verzoek de oppasservice voor volwassenen inschakelen. Wie enkele uren de deur uit moet, maar de zorg heeft voor een volwassen huisgenoot die niet alleen kan worden gelaten, kan een beroep op deze service doen.

THUISZORG

Florence Gezondheid en Zorg

In woonzorgcentrum Uitzicht, Zonnebloemstraat 383, kunt u terecht voor alle informatie op het gebied van zorgverlening.
Tel. (070) 754 55 66. e-mail: info@florence.nl

Haagse Wijk- en Woonzorg (HWW)

O.a. voor thuiszorg, personenalarmering, etc.
Wijkverpleegkundige HWW: 06-82010709
e-mail: instroom@hwwzorg.nl
Tel: (070) 379 33 00 - www.hwwzorg.nl

Evita Zorg Den Haag

(ook voor personenalarmering en spreekuren voor mantelzorgers)
e-mail: info@evitazorg.nl
Tel: (070) 31416000 - www.evitazorg.nl

B.a.B Zorg

Begeleiding, advies en bemiddeling in de thuiszorg. Thomsonlaan 129.
24/7 bereikbaar. Tel: 070-239 01 05,
e-mail: info@babzorg.nl - www.babzorg.nl

Website

www.vogelwijkdenhaag.nl

Postadres wijkvereniging

Postbus 65923, 2506 EE Den Haag

Bestuur**Voorzitter**

Redmar Wolf, Patrijslaan 4

e-mail: voorzitter@vogelwijkdenhaag.nl

Secretaris

Hans van Nieuwkerk, Laan van Poot 176

e-mail: bestuur@vogelwijkdenhaag.nl

Penningmeester

Dick Nell, Snijlaan 8

e-mail: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Overige bestuursleden

- Christian Pick (openbare ruimte)

Sportlaan 165, tel. 06 24859464

e-mail: christian.pick@gmail.com

- Marcella Putter

Sperwerlaan 7, tel. 06 18304453,

e-mail: me_schutte@hotmail.com

**Contactpersoon voor reservering van
wijkactiviteiten in de Heldringschool**

Dick Nell, penningmeester wijkvereniging

Snijlaan 8

email: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Ledenadministratie

(voor aanmeldingen, opzeggingen en adreswijzigingen)

Paul Raasveldt, Patrijslaan 6,

tel. 06 - 24778721,

e-mail: leden@vogelwijkdenhaag.nl

De contributie voor de wijkvereniging (incl. het maandblad) bedraagt € 15,- per gezin per jaar.

Voor de contributiebetaling wordt een factuur

toegezonden. Rek.nr. wijkvereniging:

IBAN: NL61 INGB 0001783722

Activiteiten & Clubs**Commissie Kinderactiviteiten**

Alphons Jacobs, Kiplaan 8

e-mail: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Ouderenactiviteiten

Ine Essing

Tel.: 346 06 04

ouderencommissie@vogelwijkdenhaag.nl

Buurtveiligheid

Platform 112Vogelwijk

e-mail: 112vogelwijk@gmail.com

Verkeerscommissie

Stef Tours, verkeer@vogelwijkdenhaag.nl

Commissie toekomst HALO-gebied

Rien Huygens, buizerd.ch@hotmail.com

Eelco de Jongh, edejongh@xs4all.nl

Vogelwijk Energie(k)

Voorzitter: Rutger van Hoogstraten, Fuutlaan 1

Secretaris: Paul Schlotter, Kwartellaan 24

e-mail: info@vogelwijkenergie.nl

Natuurnetwerk Vogelwijk

Clara Visser, tel. 356 20 31, e-mail: clavi@hetnet.nl

Kustcommissie

Irene van Geest, e-mail: irenevangeest@planet.nl

Cultuurcommissie

e-mail: cultuur@vogelwijkdenhaag.nl

Damesgymnastiek

Donderdag 20.15-21.15, Gymzaal Heldringschool

Ineke Spaanbroek, tel. 365 30 02, inekecas@xs4all.nl

Jeu de boules

Sportveld Laan van Poot, dinsdag 14.00-16.00 uur.

Info: Liesbeth Hijmans, Fuutlaan 7, tel. 368 58 92

e-mail: 2566sb7@hetnet.nl

Volleybalclub

Woensdag 20.15-22.00 uur, HALO.

Contact: Willem Korteweg, tel. 06-11928401

Conditietraining voor mannen

di. avond 20.30-21.45, Nutsschool, Laan van Poot

Frank v.d. Maaten, tel. 06 51182353

Vogelwijk huiskamerbridgeclub

Elline v. Dijk, (070)3659257, ehvandijk@hotmail.com

Seniorengym

Zaterdag 09.45-11.00 uur in de Heldringschool

Monique v.d. Knaap: tel.363 23 15